

Gisteren, vandaag, morgen altijd Para-Commando

**Bij het uitspreken
van onze dankbaarheid
mogen we nooit vergeten
dat de hoogste waardering
niet bestaat uit het
uitspreken van woorden,
maar uit het ernaar leven”.**
-John F. Kennedy

ANPC.V Regionale Leuven
Every man an emperor
Monty
www.paracommando-vriendenkring-leuven.be

1. Het bestuur.

Erevoorzitter & Redactie

Chris. Vandeput
Bergenstraat, 58
3020 – Herent
GSM: 0476676285

e-mail: vandeputchris@gmail.com

Voorzitter & PR & Vertalingen

Robert Roger
Biezebeemden, 6
3272 - Scherpenheuvel
Tel: 013/777230 - GSM: 0475582532

e-mail: esr@skynet.be

Secretaris & 2de Vaandeldrager & Sociale activiteiten

Jos AERTS
Gijzelaarsstraat, 32
3000 – LEUVEN
GSM: 0498838043

e-mail: jozef.aerts1@pandora.be

Penningmeester:

Dominique DE GEEST (Dompi)
Franz Schollaertstraat, 2
3010 KESSEL-LO (Leuven)
GSM: 0499315652

e-mail: dompimarleen@hotmail.com

Logistiek:

Johan Van Herzele
A. Wouterstraat, 33
3012 - Wilsele
GSM: 0476/739823

e-mail: johanvanherzele@hotmail.com

Schoot verantwoordelijke & POC S2:

Johnny Willems
Vijfbunderstraat, 6
3001 – Leuven
GSM: 0476/483281

e-mail: willejohn@hotmail.com

Marssectie:

Herman Bruers
Wittevrouwestraat, 74
3020 – Herent
GSM: 0493/198435

e-mail: bruersherman@gmail.com

Webmaster

Inge Peeters:

e-mail: anpcvleuven@gmail.com

Vaandeldrager 1:

Filip Thiebaut
Eversestraat, 128
1932 – Zaventem
GSM: 0474723233

e-mail: filip.thiebaut@hotmail.com

2 Inhoud

1. Bestuur	2
2. Inhoud	3
3. Woord van	
3.1. De voorzitter.	4
3.2. De secretaris	4
3.3. De penningmeester	4
3.4. De redacteur.	
4. Voorbije activiteiten al dan niet afgelast.	5
4.1. Maandelijks schietbeurt. AFGELAST.	5
4.2. 22 Januari 2021 A.V. Regionale Leuven. AFGELAST	5
4.3. 22 Januari Nieuwjaars receptie. AFGELAST	5
4.4. A.V. bij Union Nationale des Parachutistes Section 591 Lille AFGELAST.	5
4.5. Herdenking Lt. Charles Mathijs	6
4.6. Onze contacten met buitenlandse verenigingen	13
4.6.1. Lidmaatschap Union National Parachutistes Section 549 Lille.	13
4.6.2. Lidmaatschap Parachute Regimental Association POMPEY Branch (Portsmouth UK)	13
4.7. Dag van de Veteranen.	14
5. Toekomstige activiteiten.	
5.1 Door de regionale Leuven.	16
5.1.1. Maandelijks schietbeurt ONDER VOORBEHOUD.	16
5.1.2. 5 Juni Jaarlijkse Benefiet MS-liga en kinderkankerfonds Verplaatst naar 11 Juni 2022	16
5.1.3. 12 Juni Jaarlijkse B.B.Q. Inlichtingen laatste blz. ONDER VOORBEHOUD.	16 & 39
5.1.4. 09 Oktober Jaarlijks Mossselfestijn Datum noteren	
5.1.4. 06 November Korpsmaal Datum noteren	
5.1.5. 21 November Red & Black Dragon March Datum noteren	
5.2 Door andere regionale waaraan onze regionale deelneemt. Geen inlichtingen wegens corona	
5.3. Door de Nationale. Geen inlichtingen wegens corona	
6. Voor u gelezen.	
6.1. Vrouwen bij Special Operation Executive.	17
6.2. Defensie	26
6.2.1. Benoemingen	26
6.2.2. Akkoord MVL en de vakbonden	26
6.2.3. Conflict MLV en Theo Francken	26
6.2.4. Operatie Vigilant Guardian	27
6.2.5. Eerste operationele vlucht van A400M	27
6.2.6. NAVO Niet in staat zichzelf te verdedigen	28
6.2.7. Eerste vrouwen bij de S.F.	29
Bezoek onze museums ze hebben jullie steun nodig	34
6.3. CEGESOMA	35
6.4. Abdij van Park geeft zijn schatten prijs.	36
6.5. Onze regionale Leuven steunt Daan	38
7. Boetiek	39
8. B.B.Q	40

De wekelijkse bijeenkomsten gaan door, onder voorbehoud iedere donderdag te 20.00 uur in het “Pakenhof” (naast de kerk) Pakenstraat, 83 te Heverlee. Frans Claes verwittigen 0478 333368

Onze maandelijks werkvergaderingen, gaan door, onder voorbehoud, in het Kwartier Cdt De Hemptinne te Heverlee (Blok R Lokaal) om 13.00.

De mogelijkheid bestaat middagmaal te nemen om 12.00 uur Johnny WILLEMS verwittigen aub

Belangrijk Wij volgen

de Covid19 maatregelen

3. Woord van:

3.1 De voorzitter:

Het einde van de tunnel is in zicht, geef niet op en blijf vechten tegen deze pandemie, misschien hebben sommigen van jullie de eerste vaccins al gehad, dat betekent niet dat je minder voorzichtig moeten zijn. We moeten oplettend blijven en altijd de regels respecteren, zelfs als deze zwaar begin te wegen. Never Surrender is een leuze dat we in het verleden hebben geleerd en ervaren, maar dat vandaag de dag, voor ons allemaal, van groot belang is.

We hebben in een kleine kring de herdenking van Charles Mathijs kunnen organiseren en dat dankzij de goede samenwerking tussen ons en de Stad Leuven, waarvan mijn dank.

Je denkt misschien dat alles worden stilgelegd bij de regionale? Je hebt het mis, de hele staf is druk bezig met het organiseren van toekomstige activiteiten, dus we hebben al een BBQ, de Korpsmaltijd en de Red and Black Dragon March gepland, om nog maar te zwijgen van onze redacteur die altijd erg goede artikelen vindt voor het tijdschrift, dank aan allen, ook dank aan jullie leden van Leuven omdat zonder jullie geen regionale! U weet allemaal dat we het moeilijk hebben, de club heeft steun nodig, moreel maar ook financieel, vorig jaar konden we niets organiseren dus een inkomstenderving voor de regionale (gift altijd welkom). Ik wil de leden feliciteren die de ANPCV Order van het Verdienste hebben ontvangen, de onderscheidingen zullen te zijner tijd worden gegeven.

Keep safe. Who Dares Win, United We Conquer, Never Surrender
Roger Robert (Rob) - Voorzitter ANPCV Leuven

3.2. De secretaris.

Bij verandering van adres of familiale toestand verwittig zo vlug mogelijk het secretariaat.
Jos

3.3. De Penningmeester.

Lidgelden 2021

Para-Commando's oudgediende en beroeps: 20 €

Cadetten: 7,50 €

Sympathisanten: 30 €

De lidgelden kunnen gestort worden op rekening: BE28 0010 8937 9920

van Para-Commando Vriendenkring Leuven Gijzelaarsstraat, 32 3000-LEUVEN

Penningmeester

Dompi

3.4 De redactie.

Nog altijd zijn de gevolgen van de Convid19 merkbaar bij de redactie. Geen gebrek aan artikels, dank aan Luc Schoemaker en Jacques Grauls, wel aan rapporten i.v.m. onze activiteiten. Door de vele annulaties zal ons tijdschrift ook een maand later verschijnen, maar wel ruim op tijd om jullie in te schrijven voor onze jaarlijkse B.B.Q. als deze kan doorgaan. De redactie heeft dan ook beslist om een kaars te branden aan de voeten van de heilige Rita, patrones van de hopeloze gevallen. Zij moet ervoor zorgen dat onze B.B.Q. wel kan doorgaan. De redactie neemt de kosten op zich.

ParaCdo groeten,

Chris.VANDEPUT

Redacteur en erevoorzitter

ZUIVEL EN DRANKEN
Marc CHRISTENS

Levering aan huis

Verhuur van feestmateriaal
(tafels, stoelen, frigo's - tapinstallaties,...)
NIEUW: frigo-aanhangwagen

Bevekomsestraat 5 - 3360 Bierbeek
Tel. 016 46 17 79 - Gsm 0494 58 58 32
marc.christens@hotmail.com

Drankenshopping
Christens - Verrijk - 016 73 39 91

4. Voorbije activiteiten.

4.1. Maandelijks schieten.

Onze schietsectie van de Vriendenkring Para-Cdo Leuven, hernam zijn normale schietbeurten (als het Coronavirus wegblijft...) op de volgende dagen:

- Maandag 04 januari 2021 **AFGELAST.**
- Maandag 01 februari 2021 **AFGELAST.**
- Maandag 01 maart 2021 **AFGELAST.**
- Maandag 12 april 2021 **AFGELAST.**
- Maandag 03 mei 2021 **AFGELAST.**

Deze dagen werden onder voorbehoud voorzien voor de schietsectie van de Vriendenkring Paracommando Leuven, in de schietstand van de Grizzly's, gelegen Burdasteenweg, 9 te 1830 Machelen. Deze hadden plaats op de eerste maandag van maand 19.00- tot en met 22.00 uur.

Raadpleeg de site van de schietstand om de openingsuren na te lezen.....

De schietverantwoordelijke
Johnny Willems.

4.2. A.V. Regionale Leuven **AFGELAST.**

Er werden geen kandidaturen voor een bestuursfunctie ontvangen. Dus werd het voltallig bestuur eenparig goedgekeurd

4.3. Nieuwjaarsreceptie **AFGELAST.**

4.4. A.G. U.N.P. Section 591 Lille **AFGELAST.**

Ook bij onze zuiderburen woedt de corona virus. Ook daar werden alle eindejaar activiteiten uitgesteld of afgelast; De verkiezingen werden per email of briefwisseling gehouden; Daar er geen kandidaturen voor één van de bestuursfuncties waren, werd het vertrouwen in het huidig bestuur behouden. Voor de activiteiten zoals B.B.Q, St. Michel Rijsel en St. Michel Parijs werden nog geen beslissingen genomen.

Openingsuren

van maandag tot zaterdag van 9u tot 19u doorlopend
op zondag van 9u tot 13u
zon- en feestdagen geopend
van begin juli tot einde maart

4.5. Herdenking Luitenant Charles Mathijs.

De stad Leuven had ons toegelaten een kleine herdenking te houden. 10 personen mochten aanwezig zijn en moesten de Corona-regels strikt na leven.

Een bloemenhulde werd gebracht, zowel aan de boom met gedenksteen, aan de kerk van Terbank, als op de begraafplaats te Heverlee, door Schepen VANSINA, vertegenwoordiger van de stad Leuven, de achterneef van Charles Mathijs en Roger ROBERT, voorzitter van onze Regionale Leuven. Erevoorzitter Chris VANDEPUT legde een poppiekrans neer in naam van de A.B.S.A.S.V.

Beide plechtigheden werden opgeluisterd door het spelen van de “Last Post “.

Wie was Charles Mathijs?

Samengesteld door Jacques Grauls en Staf Mertens

ZIJN JEUGD.

Charles Mathijs werd geboren te Heverlee op 5 februari 1921. Hij volgde de lagere school te Terbank en bij de Broeders der Christelijke scholen (Brusselse Poort).

Zijn vader overleed op 18 januari 1933 en liet een weduwe met vier zonen achter. Daar zijn familie geenszins zeer bemiddeld was, diende de jonge Charles te gaan werken. Op zijn identiteitskaart, afgeleverd op 9 juli 1935 (1), staat hij eerst aangegeven als "statiewerkman" van beroep. De "werkman" werd echter terug "student" dankzij de hulp van zijn oom en tante, M. en Mevr. Gabriel Losseau-Stevens, die te Brussel woonden (2) en hem als hun eigen zoon opnamen.

Toen in 1940 de Tweede Wereldoorlog uitbrak, volgde hij de lessen aan het Athénée Royal d'Ixelles (2de jaar van de wetenschappelijke afdeling). Het echtpaar Losseau, zelf kinderloos gebleven, is Charles Mathijs altijd blijven beschouwen als hun eigen zoon.

UITBRAAK TWEEDE WERELDOORLOG.

In mei 1940, op 19-jarige leeftijd, vluchtte Charles Mathijs zoals vele andere jongeren naar Frankrijk. Zo kwam hij op 17 mei 1940 toe te Lille en bevond hij zich op 20 mei te Saint-Pol, 60 Km meer naar het zuiden. Gedurende zijn vlucht raakte hij lichtgewond in het aangezicht tijdens een bombardement op Duinkerken. Hier schepte hij in voor Groot-Brittannië. In Londen werd hem een nieuwe identiteitskaart uitgereikt op 26 mei 1940 (3).

(1) Adres: Tervuursesteenweg, 167 te Heverlee.

(2) Adres: Wetstraat, 173 te Brussel.

(3) Adres: 16B, Portland Road, London W 11.

IN GROOT-BRITTANIE.

Charles Mathijs zocht en vond werk vanaf juni 1940 als garçon in het Royal Court Hotel in Londen (4). Van zijn inkomsten stortte hij elke week zijn bijdragen voor de ziekte- en pensioensverzekering en voor de werkloosheidsverzekering.

In die periode werd in Groot-Brittannië het Belgisch Leger heropgericht. De kern werd gevormd in het kamp van Tenby onder de leiding van Generaal Hydonk de Burkel.

Charles Mathijs sloot zich in oktober 1940 aan bij de Belgische strijdkrachten en meldde zich als oorlogsvrijwilliger in het kamp te Tenby. Hij werd ingedeeld bij de 4de Compagnie van de Eerste Groepering Fuseliers.

Hij plaatste zijn spaarcenten op een spaarboekje en bleef dit doen tot juni 1944. Het oorspronkelijk bedrag van 10 Pond werd echter nooit hoger wegens de geringe soldij die toen werd uitbetaald.

Hij leerde Mrs. Richards (5) kennen die verpleegster was geweest in Frankrijk gedurende de Eerste Wereldoorlog. Deze behandelde Charles alsof hij één van haar kinderen was zodat hij haar zelfs "my English mam" ging noemen. Het is bij haar dat hij doorgaans zijn verlofdagen doorbracht, ofwel alleen, ofwel in het gezelschap van zijn kameraden zoals Charles Sas, Frank Huybrechts, Roger Parmentier en Denis Devigne.

PARACHUTIST.

Op 8 mei 1942 werd de Belgische Parachutisten Compagnie opgericht. Charles Mathijs is één van de dertig vrijwilligers van zijn Bataljon die zich kandidaat stelden voor deze nieuwe eenheid. Hij maakte deel uit van de derde groep die de parachutistenopleiding volgde en behaalde zijn brevet op 20 maart 1942 te Fritz Hill tezamen met o.a. De Rechter, Visée, Peere, Switters en Moyse.

Gedurende de trainingen viel hij op door zijn uitzonderlijke eigenschappen. Hij werd als zeer verstandig en zeer moedig beoordeeld en gewaardeerd om zijn sterke ploeggeest en zijn groot uithoudingsvermogen.

Charles zette zich volledig in om de "Para-stiel" onder de knie te krijgen. Hij wilde vooral klaar zijn voor de gevaarlijke opdrachten die later zouden moeten uitgevoerd worden bij parachutages achter de vijandelijke linies.

Hij wist ook gebruik te maken van zijn vrije tijd om zich te ontspannen. Wat zijn oversten toen niet wisten, is dat hij er op uit trok om konijnen te stropen, en aldus de ontvangen training in de praktijk omzette, die hem geleerd had, "de boswachter te snel af te zijn".

(4) Adres: 16, Kensington Road, London W 8.

(5) Adres: 100, Boulton Road, Birmingham.

VOORGEZETTE TRAINING EN OPLEIDING.

Charles Mathijs zette zijn opleiding verder en volgde een cursus van drie weken voor onverrichter lichamelijke opvoeding. Deze ging door in het kamp te Chester.

Het eten was er ronduit slecht en Charles was zeer verheugd de met zorg bereide pasteien te mogen ontvangen die Mrs Richards, zijn "English mam", hem toezond. Voor het overige vermeldt zijn dagboek dat het leven te Chester vrij comfortabel was: opstaan om 07.00 uur, einde activiteiten om 16.00 uur, warm water beschikbaar voor de was, enz... Deze opleidingscursus betekende voor hem een aangename afwisseling t.o.v. de Spartaanse levensomstandigheden in het kamp te Fritz Hill.

Met de Belgische Parachutisten Compagnie nam Charles deel aan talrijke oefeningen en manoeuvres o.a. aan deze te Devil's Bridge. Hij hield vooral van de actie tijdens deze oefeningen: het leven in open lucht, marsen van 20 à 25 mijl per dag, het oversteken van een meer onder het vuur met scherpe munitie. Wat hij minder waardeerde was dat hij lijf en leden niet afdoende kon laten drogen, vooral de voeten, daar hij had nagelaten zijn reserveschoenen mee te brengen.

Van 3 december 1942 tot 12 januari 1943 volgde Charles de cursussen aan de school voor onderofficieren. Hij sloot deze opleiding af met grote onderscheiding en kreeg een zeer lovende waarderingsnota mee vanwege Kapitein Bloch, de Kommandant van de school. Deze schreef: "Hij heeft zich laten opmerken door zijn intelligentie, zijn werk en door een grote dosis goede wil. Zijn onderrichters hebben een zeer grote waardering voor hem en zijn ervan overtuigd dat hij een uitstekend onderofficier zal zijn".

Onmiddellijk nadien voerde hij een aantal valschermsprongen uit en voelde zich hierbij meer en meer op zijn gemak. In maart 1943 nam hij deel aan manoeuvres waarbij vooral straatgevechten werden ingeoeffend

Dit beschouwde hij eveneens als een welgekomen afwisseling t.o.v. de routinetraining.

Eind mei 1943 vernam hij via het Rode Kruis dat zijn oom, Luitenant Losseau, gevangen zat in Oflag XD te Fischberg, nabij Hamburg. Dit liet hem toe brieven en pakjes te sturen naar zijn weldoener.

Pas tot sergeant benoemd, nam hij op 17 augustus deel aan een maneuvresprong van de Compagnie nabij Bournemouth. Charles Mathijs landde hierbij met zijn hoofd naar beneden in een korenveld, gelukkig zonder ernstige gevolgen.

OFFICIER.

Op 29 september 1943 werd Charles Mathijs, ter voorbereiding voor de officiersschool, voor twee maand naar een cursus gezonden te Wrotham Camp. Hier verwonderde Kadet Mathijs er zich vooral over dat hij zoveel en zo dikwijls zijn kledij, zijn schoenen en zijn geweer moest poetsen.

Tussen twee cursussen in, nam hij met zijn eenheid nog deel aan een uithoudingsmaneuver in Schotland (Inverlochy Castel). In zijn dagboek vertelde hij niets over de uitputtende oefeningen, noch over de koude, noch over de permanente vochtigheid, maar beschreef in detail het afsluitingsmaneuver dat doorging op het Isle of Skye.

Vanaf 5 december 1943 tot 31 maart 1944 doorliep Charles dan de school voor Onderluitenanten (Officers Cadet Training Unit) te Morecambe nabij Lancaster. Hier had Charles helemaal niets tegen het voortreffelijke voedsel en het bier, aangeboden ter gelegenheid van de eindejaarsfeesten. Hij beëindigde deze scholing bij de eerste tien. Gedurende deze periode ontmoette hij ook Vera, met wie hij zich verloofde. Als Cadet Officier werd hij naar zijn eenheid, de Belgische Parachutisten Compagnie, te Loudoun Castel teruggestuurd.

Op 21 juli 1944, werd hij tot Onderluitenant bevorderd.

IN OPERATIE.

Na nog deelgenomen te hebben aan een aantal maneuvres en oefeningen in Schotland, werd Charles Mathijs op 31 juli 1944 gearachuteerd nabij Le Mans in Frankrijk. Deze operatie, Shakespeare genoemd, werd uitgevoerd gedurende de maand augustus en stond onder de leiding van Kapitein Debefve. Charles droeg hierbij het uniform van Luitenant en opereerde onder de naam Martin.

Tijdens deze operatie nam hij deel aan de storingsoperaties tegen de terugtrekkende vijand. Nadien werkte hij voor de Britse dienst IS 9 (WEA) (6) en onderscheidde hij zich o.a. bij de evacuatie van 132 vliegeniers uit een bos, enkele uren voor de Duitsers deze kampplaats aanvielen.

Na zijn terugkeer in Engeland werd hij andermaal aangeduid om op 2 september 1944 te worden gedropt in de Ardennen (nabij Somme-Leuze). Deze operatie, met als codenaam Brutus, werd uitgevoerd met Marcel Demery, Raymond Barette en de Britse Majoor Frazer en had als opdracht de verbinding te verwezenlijken met het Geheim Leger. Gedurende deze operatie vroeg en kreeg hij de toelating patrouilles uit te voeren over steeds grotere afstanden. Dat hierbij het risico steeds groter werd, hoeft geen betoog. Zijn laatste patrouille bracht hem zelfs tot Butgenbach.

Toen zijn opdracht beëindigd was, schreef hij nog snel een briefje (met potlood) aan Mevr. Losseau, zijn tante, en slaagde hij erin zijn jongste broer terug te zien alvorens naar Engeland terug te keren. In zijn reisgoed stak een Duitse dolk, een hakenkruis en een fles champagne voor Mrs Richards.

Eind oktober 1944 werd Charles Mathijs naar België gezonden om nieuwe vrijwilligers op te halen en te begeleiden naar het Trainingscentrum te Leamington-Spa. Bij die gelegenheid is Charles gelukkig zijn familie weer te zien.

Teruggekeerd in Engeland, zal hij Luitenant Ghijs bijstaan in de opleiding van parachutisten. In het "Belgian Para Training Center" te Leamington-Spa leiden zij de zeer intensieve training van de nieuwe rekruten, bestemd voor het toekomstige Parachutistenregiment.

(6) IS 9 (WEA): Intelligence Service.

NAAR BELGIE.

Einde december 1944 werd Charles Mathijs teruggeroepen naar België om deel te nemen aan de verkenningsoperaties in de Ardennen gedurende het Von Rundstedt-offensief.

Op 30 december 1944, tijdens een sneeuwstorm, bezocht Charles voor de laatste maal Mrs Richards, in Birmingham. Hijzelf en zijn vriend Parmentier waren zeer tevreden te mogen terugkeren naar België. Het was een zeer aandoenlijk afscheid. Mrs Richards zou Charles nooit meer terugzien.

Tijdens de verkenningsoperaties in de Ardennen, in de maand januari 1944, leidde Charles meerdere patrouilles. Na afloop van deze opdracht, hervatte hij de opleiding van de kandidaat-parachutisten te Tervuren.

ONGEVAL.

Terwijl de slag om Nazi-Duitsland nog in volle hevigheid woedde, werd de training van de para-rekruten voortgezet. Op zaterdagavond, 3 maart 1945, had Charles Mathijs nog een gesprek met zijn vriend Roger Parmentier. De mooie ogenblikken bij Mrs Richards in Engeland werden opgehaald. Hij had het ook over Vera, zijn verloofde, zonder echter over toekomstplannen te spreken.

's Anderendaags, 4 maart 1945, gebeurde het ongeluk tijdens een "field Firing" te Leopoldsburg. Een kogel ketste af en trof Charles in het hoofd. Hij viel neer en zonder nog bij bewustzijn te komen, overleed hij onder de ogen van zijn vriend Roger Parmentier. Charles Mathijs gaf zijn leven in bevolen dienst.

De voorlopige begrafenis, met militaire eer, had plaats te Leopoldsburg op 7 maart 1945.

HULDIGING.

Op dinsdag, 18 september 1945, werd onder grote belangstelling Luitenant Charles Mathijs van het " Belgian SAS Parachute Regiment " ten grave gedragen te Heverlee (7).

Vanaf de avond voordien hingen aan bijna alle huizen te Terbank de vlaggen halfstok, ten teken van rouw. Het stoffelijk overschot van Charles Mathijs werd toen overgebracht van Leopoldsburg naar Terbank, waar het werd opgebaard in de kapel van het klooster "Berg Tabor". Talrijke familieleden, vrienden en parachutisten kwamen de laatste groet brengen en bloemen of kronen neerleggen.

Op 18 september plantten zijn makers de symbolische eik "IN MEMORIAM" voor de kapel te Terbank. Majoor Blondeel bracht hierbij hulde aan de soldaat, de officier en de nederige held, Charles Mathijs.

(7) Vrij Volk, Huldiging Charles Mathijs, september '45, p.3

Nadien had een plechtige lijkdienst plaats, waarbij gedurende de consecratie het "Te Velde" werd geblazen. Vier Para-Officieren hielden de wacht bij de lijkbaar in de kerk. Per jeep werd Charles Mathijs naar zijn laatste rustplaats gereden op het kerkhof te Heverlee. Hier werden toespraken gehouden door de burgemeester van Heverlee, Mevr. Sibenaler en door M. Struyven, voorzitter der Oud-Strijders van Terbank.

LI CHARLES MATHIJS, SAS (* 05 Feb 1921)
Operation Shakespeare (parachuted in France, 1944)
Operation Brutus (parachuted in Belgium, 1944)
Operation Regent (Belgium, 1944)
Killed in Leopoldsburg, Belgium, during an exercise on 04 March 1945

Bloemenrijk

Mechelsesteenweg 182 3020 Herent

Tel: 016225790 Fax: 016290413

Openingsuren: elke dag van 9 tot 18.30 uur

Zondag van 9 tot 16.00 uur

Maandag gesloten

Bloemen, planten en zoveel meer...

e-mail: bloemenrijk.bvba@telenet.be

De dood van Charles Mathijs werd door eenieder ervaren als een groot verlies voor zijn familie, voor zijn eenheid, voor het leger en voor zijn vrienden-parachutisten. Een militaire loopbaan die schitterend begon, werd eensklaps afgebroken.

Hij was 24 jaar oud.

NAGEDACHTENIS EN ERETEKENS.

Voor de kapel van het klooster "Berg Tabor" te Terbank, waar nu het Medisch Pedagogisch Centrum is gevestigd, staat nog steeds de eik "IN MEMORIAM". De boom is intussen opgegroeid tot een forse eik.

Het kerkhof nabij de kerk van Heverlee, waar Charles Mathijs oorspronkelijk begraven werd, is in de loop der jaren overgebracht naar de huidige stadsbegraafplaats te Heverlee (naast het Engels kerkhof). Hier rust thans Charles Mathijs. Al in 1945 heeft het echtpaar Losseau gezorgd voor een eeuwigdurende grafconcessie en rustplaats voor hun aangenomen zoon.

Onderluitenant Charles Mathijs werd op datum van 11 maart 1945 geciteerd op de dagelijkse orders van zijn eenheid "wegens de buitengewone diensten die hij verstrekt heeft en wegens zijn hoge kwaliteiten als mens en als soldaat". Daarenboven kreeg de 13de Promotie Parachutisten, die hij hielp vormen, de naam "Promotie Parachutisten Luitenant Charles Mathijs".

Postuum werden aan Charles Mathijs de volgende eretekens toegekend:

- Het Kruis van Ridder in de Leopoldsorde met palm, met toekenning van het Oorlogskruis 1940 met palm.
(Besluit van de Prins Regent Nr 1556 van 31 december 1945).
- De Herinneringsmedaille van de oorlog 1940-1945 met twee gekruiste sabels. (29 april 1946).
- De Medaille van de vrijwilliger 1940-1945.
(Besluit van de Prins Regent Nr 927 van oktober 1947).

HERDENKING.

De Para-Commando Vriendenkring Regionale Leuven werd aangezocht door Kolonel Blondeel, stichter der Belgische Parachutisten, al het mogelijke te doen om de nagedachtenis van Charles Mathijs te blijven huldigen en hoog te houden. Onze Regionale heeft deze opdracht aanvaard.

Een gedenksteen werd geplaatst aan de voet van de eik "IN MEMORIAM", geplant op 18 september 1945 voor de kapel van het klooster "Berg Tabor" te Terbank.

Op 27 maart 1993 hadden de eerste herdenkingsplechtigheden plaats:

10.00 uur: Plechtigheid bij de eik aan de kapel van het klooster "Berg Tabor"

10.45 uur: Plechtigheid aan het graf van Charles Mathijs op de stadsbegraafplaats van Heverlee.

Op deze plechtigheden werden de burgerlijke en militaire overheden evenals de vaderlandslievende verenigingen en Para-Commandogroeperingen, uitgenodigd.

Charles Mathijs zal in onze gedachten blijven voortleven.

30 april 1993

Jacques GRAULS
Voorzitter
Regionale Leuven.

Staf MERTENS
LtKol SBH
Past-Voorzitter
Regionale Leuven.

PS: De verzameling van gegevens, in deze tekst opgenomen, werd afgesloten op 30 april 1993.

Bibliografie en bronnen:

- Charles Mathijs: persoonlijke brieven en documenten overgemaakt aan de ANPCV door de Heer Gabriel. Losseau (einde 1990).
- Vrij Volk, Huldiging Charles Mathijs, september 1945, p.3
- Kolonel Blondeel: getuigenissen en documenten.
- Jean Temmerman: getuigenissen en documenten.
- Jean Temmerman: Belgische Parachutisten (1942-1945).
(Operaties Shakespeare, Brutus en Ardennen).
- MLV, Centrale Dienst van het Stamboek: inlichtingen en documenten.
- Jean-Frans Mathijs: inlichtingen en documenten.
- Nadine Esch: getuigenissen.
- Miriam Quersin: getuigenissen.
- Stadsbestuur Leuven.

4.6. Onze contacten met buitenlandse verenigingen.

4.6.1. Lidmaatschap U.N.P. Section 591 LILLE

<https://www.union-nat-parachutistes.org>

16 van onze leden zijn volwaardig lid van Sectie Rijsel (33Euro) en zullen uitgenodigd worden op alle activiteiten die zij inrichten of aan dewelke zij wensen deel te nemen.

De gezondheidssituatie in Frankrijk blijft stabiel, in de hoop op een bijna verbetering in verband met de lopende vaccinatiecampagne. Maar het leven gaat door. Dus, voor de activiteiten voort te zetten met vrijwilligheid en coherentie, hier is wat informatie. Wat de B.B.Q, hun St.Michelfeest en andere activiteiten betreft werd nog geen uitsluitel genomen.

CONGRES 2021

Net als vorig jaar staan de beschermingsmaatregelen tegen het virus niet toe dat het congres van 2021 wordt gehouden zoals we hadden gepland. Als gevolg hiervan werd het Besançon-congres, dat begin juni zou worden gehouden, geannuleerd. Spijtig voor de Sectie Besançon-die zich volledig had gemobiliseerd om dit geweldige project uit te voeren en wiens werk opnieuw een groot succes beloofde. De Raad van Bestuur beslist samen met de Sectie Besançon en de Sectie Carcassonne, waar het congres van 2022 zal plaats vinden, over de organisatie. U wordt in realtime geïnformeerd.

4.6.2. Lidmaatschap P.R.A. Parachute Regimental Association HQ/ POMPAY Branch

<https://theparachuteregimentalassociation.com>

20 van onze leden zijn zowel lid bij het H.Q. Parachute Regimental Association in Colchester (5£) als van de lokale Branch in Portsmouth (Pompey) (10£). Dit lidmaatschap heeft dit voordeel, dat men toegang krijgt tot alle activiteiten van de P.R.A.in gans Groot Britannië en dat men kan genieten van een vermindering in hotels met een militaire achtergrond.

Ondanks het plan om de beperkingen op te heffen, zullen dit jaar waarschijnlijk veel evenementen worden afgelast.

24 Mach 21 Ardennen/Rijnkruising Online Virtuele Herdenkingsdienst **CANCEL**

26 Jun 2021 A.F.D te Portsmouth. **CANCEL???????**

26 juni 21 Dag van de Strijdkrachten zal waarschijnlijk virtueel plaats vinden

<https://www.armedforcesday.org.uk/blog/>

Details over al deze en andere evenementen zijn beschikbaar op de webpagina

NB. Vele van onze Engelse vrienden hebben al hun vaccinatie spuit ontvangen. Maar Mike twijfelt dat de jaarlijkse Airborn Force Day zal kunnen plaats vinden op 26 June of 3 July.

We houden jullie op de hoogte.

The Parachute Regiment Association

4.7. Dag van de Veteranen.

België heeft op 7 April een eerbetoon gebracht aan de 252 Belgische militairen die sinds 1945 om het leven zijn gekomen tijdens vredesmissies of humanitaire operaties. Aan de Congreskolom in Brussel werd een ceremonie gehouden, die wegens corona wel iets beperkter was dan gebruikelijk.

Minister van Defensie Ludivine Dedonder en de chef Defensie (CHOD), admiraal Michel Hofman, waren aanwezig bij de plechtigheid. Ook een vertegenwoordiger van de koning woonde de ceremonie bij. Hij legde een bloemenkrans neer op het graf van de Onbekende Soldaat en ondertekende het gulden boek.

De datum van 7 april werd als "dag van de veteranen" gekozen, als eerbetoon aan de tien Belgische paracommando's die op 7 april 1994 Kigali - Rwanda. Op gruwelijke wijze omgebracht door Rwandese militairen tijdens een missie van de Verenigde Naties.

Op 7 april werd bij het 2 Bataljon Commando te Flawinne, de 10 wapenbroeders Kpl BRASSINNE Bruno - Kpl DEBATTY Alain - Kpl DUPONT Christophe - 1 Sgt LEROY Yannick - Kpl LHOIR Stephane - Lt LOTIN Therry - Kpl MEAUX Bruno - Kpl PLESIA Louis - Kpl RENWA Christophe - Kpl UYTENBROECK Marc. die in 1994 in Rwanda sneuvelde samen met alle andere ParaCommandos die sinds WOII in operatie stierven herdacht. Bij deze herdenking werd oa. door de Rwandese ambassadeur een krans neergelegd.

Door de Regionale Namen werd ook een kleine herdenking gehouden. Onze regionale Leuven was aanwezig door de voorzitter Roger Robert, srt Jos Aerts en Andre Duterne. Samen legde ze een bloemenkrans neer;

**"Hun toewijding en moed verdienen ons diepste respect.
We houden hen en hun families in onze herinnering."**

"We will remember them"

Uit sympathie M.N.

5. Toekomstige activiteiten.

5.1. Door de regionale Leuven of waaraan ze deelnemen.

5.1.1. Onze schietsectie van de Vriendenkring Para-Cdo Leuven, herneemt zijn normale schietbeurten (als het Coronavirus maar wegblijft) op de volgende dagen:

- Maandag 03 mei 2021. **Afgelast.**
- Maandag 07 juni 2021. **Onder strikte corona voorwaarden.**
- Maandag 05 juli 2021. **Onder strikte corona voorwaarden.**
- Maandag 06 September 2021.

Deze dagen worden onder voorbehoud voorzien voor de schietsectie van de Vriendenkring Paracommando Leuven, in de schietstand van de Grizzly's, gelegen Burdasteenweg, 9 te 1830 Machelen. Deze gaan door dit telkens op een maandag van 19.00- tot +/- 22.00 uur. Aanpassingen aan deze kalender zijn mogelijk. De schutters zullen hierover tijdig verwittigd worden. De schutters welke volwaardig lid zijn van GRIZZLY Machelen, kunnen steeds vrij gaan schieten op de stand vanaf 13 juni 2021 om 13.00 uur.

Raadpleeg de site van de schietstand om de openingsuren na te lezen.

De schietverantwoordelijke
Johnny Willems.

5.1.2. 5 Juni Jaarlijkse benefiet MS-liga en kinderkankerfonds **Afgelast** verplaatst naar 11 Juni 2022

Ons lid Manuel Blogie, die al jaren door MS aan zijn rolstoel gekluisterd is, organiseert, samen met zijn vrouw, jaren een benefiet ten voordele van de MS-liga en het Kinderkankerfonds. Verleden jaar kon deze benefiet, wegens de corona toestand, niet doorgaan. Laten wij dit jaar met een mooie delegatie deelnemen aan deze benefiet dag en zo Manuel een steun geven die hij en zijn vrouw verdienen. We wensen Manuel veel beterschap en sterkte toe en veel succes met zijn benefiet.

5.1.3. 12 Juni Jaarlijkse B.B.Q. Datum noteren aub Wij respecteren de corona voorschriften
ZIE LAATSTE Blz.

HAROL® van der MEERSCH
ramen, deuren, rolluiken en sectionale poorten

Rillaarseweg 134 3390-Tielt-Winge
Tel, Fax 016502686
<http://www.van-der-meersch.be/contact>

6. Voor U gelezen.

6.1 Special Operations Executive.

Door Luc Schoemaker

The Women of SOE

Zonder ruggenspraak met het leger zet Churchill in 1940 in het diepste geheim een spionagenetwerk op. Al snel werden vrouwen allerlei gerekruteerd om toe te treden.

‘Steek het bezette Europa in brand’.

In 1942 gaf Winston Churchill toestemming voor de rekrutering van vrouwen die geschikt waren voor bepaalde delicate missies van de Britse Special Operations Executive (SOE). Deze geheime organisatie is bedoeld om het Europese verzet tegen de nazi-vijand te ondersteunen. Vrouwen met de nodige capaciteiten zijn zeldzaam. Ze moeten levendig, intelligent, moedig, gedurfd en indien mogelijk aantrekkelijk zijn. Zo rekruteert de SOE 39 vrouwen uit meerdere horizonten en verschillende motivaties. Hun training zal militair zijn, zoals het omgaan met wapens, sabotage of het uithouden van martelingen. Hun verhaal zit vol moed en wendingen. Maar 13 van deze vrouwen zullen sterven.

Special Operations Executive, afgekort SOE, was een van zeven geheime organisaties die door de Britse regering tijdens de Tweede Wereldoorlog in Engeland werd opgericht. De organisatie werd geformeerd vanuit drie al bestaande geheime afdelingen. Dit waren Section D van MI6 onder bevel van majoor Lawrence D. Grand, afdeling MI R geleid door majoor J.C. Holland en de propagandasectie, Departement EH onder bevelvoering van sir Campbell Stuart, voormalig directeur van The Times.

Deze propaganda-sectie zou later worden losgemaakt van de SOE om omgevormd te worden tot de PWE, de Political Warfare Executive (een geheime organisatie die zich bezighield met witte en zwarte propaganda). De SOE kreeg van de regering in Londen de opdracht om bezet Europa in "vuur en vlam" te zetten (set Europe ablaze, een uitspraak van Winston Churchill) door middel van sabotage en guerrilla-activiteiten gericht tegen de Duitse bezetter.

De SOE zond in het geheim agenten en saboteurs uit naar de landen die door nazi-Duitsland waren bezet. Agenten konden op verschillende manieren worden gedropt: via kleine boten, onderzeeboten of via vliegtuigen. De agenten moesten vaak contact leggen met het verzet en via sabotage en guerrilla het Duitse

oorlogsapparaat afbreuk doen. Dat kon sabotage zijn van belangrijke energiecentrales, het opblazen van bruggen of sleutelinfrastructuur of het opblazen van installaties die voor de Duitsers van belang waren.

Churchills vrouwelijke spionnen staken Europa in vuur en vlam

Selectie en training

Alles aan SOE was onorthodox en de organisatie was als een club. Lidmaatschap alleen op uitnodiging. Hoewel er een rangschikking bestond, werd SOE op zelfdiscipline gerund, waren er geen sociale barrières en werd gendergelijkheid als essentieel beschouwd. Ongeacht het geslacht hebben alle agenten dezelfde selectie en training ondergaan. "SOE was zowel geïnteresseerd in vrouwen als in mannen, zowel op het bureel als in het veld. Het grootste deel van de coderingsoperatoren waren jonge meisjes in hun late tienerjaren, de meeste chauffeurs, telefonisten,

basisoperatoren.

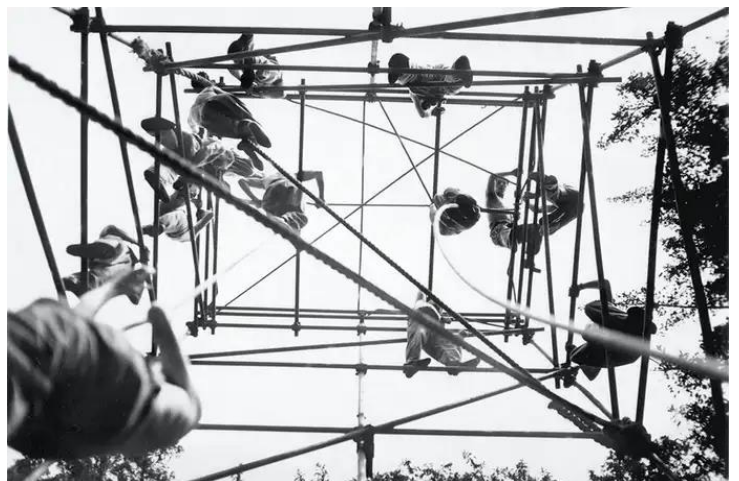
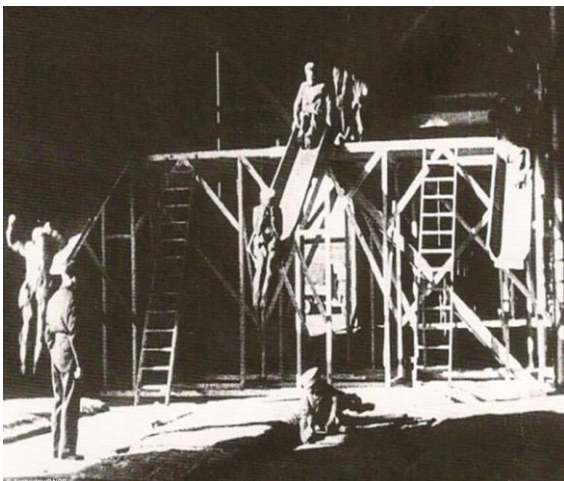
Tijdens hun geavanceerde interview kregen potentiële veldagenten te horen dat als ze gevangen waren genomen, ze het risico liepen te worden gemarteld en vervolgens te worden geëxecuteerd. Ze kregen de kans om 'speciaal werk' te weigeren. In feite kan een agent op elk moment vertrekken zonder dat er vragen worden gesteld. Niet alleen kenden alle SOE-agenten de gevaren, tijdens hun initiatie en training werden ze ook geïnformeerd dat ze activiteiten zouden moeten ontplooiën "Buiten de gedragsgrenzen van het internationale recht voor normale tijden en normale oorlog ... Hun rol zou zijn omkoping, ondermijning, sabotage en moord - er waren geen regels!

"De kansen op een veilige terugkeer uit bezet Frankrijk waren niet groot, dat wil zeggen dat het personeel naar verwachting de helft van hun agenten zou verliezen ..." alle agenten kregen nog een kans om de gevaren te overwegen.

Parachute training

Succesvolle kandidaten werden nu naar RAF Ringway (nu Manchester Airport) gestuurd, waar ze dezelfde parachutetraining kregen als de Airborne Forces en na voltooiing dezelfde parachutevleugels kregen.

Ze traden op als koeriers, droegen wapens, hielpen bij het identificeren van bombardementsdoelen, verschaften vitale informatie over Duitse posities, zochten plaatsen waar vliegtuigen konden landen om meer agenten en voorraden binnen te halen en vestigden schuilplaatsen.

We geven de levensloop van een aantal van deze SOE-vrouwen.

Andrée Borrel 1919-1944

Andrée Raymonde Borrel werd geboren op 18 november 1919 in een buitenwijk van Parijs.

Toen de oorlog uitbrak, ging ze met haar gezin naar Toulon en volgde daar een opleiding tot verpleegassistent bij de Association des Dames de France (ADF).

Ze wordt aan Beaucaire toegewezen om gewonde soldaten te behandelen. Daar ontmoet ze Maurice Dufour, haar metgezel. In juli 1940 sloot het ziekenhuis van Nîmes waar ze werkte.

Na het debacle van mei-juni 1940 kwam de ADF onder de controle van het Vichy-regime. Andrée en Maurice accepteren de nederlaag van hun land niet. Ze voegde zich bij Maurice die zich bij de Pat O'Leary-ontsnappingslijn had aangesloten. De eerste echt georganiseerde ontsnappingsroute voor neergestorte piloten en geallieerde soldaten die daar waren sinds de

evacuatie van Duinkerken en de overgave van de Highland 51st Division in Saint-Valery-en-Caux, en die naar Groot-Brittannië wilden terugkeren.

Begin augustus 1941 vestigden Borrel en Dufour de Villa Rene-Therese in Canet-Plage, aan de Middellandse Zeekust net buiten Perpignan bij de Spaanse grens, die het laatste onderduikadres werd (vóór de moeilijke en gevaarlijke route over de Pyreneeën) in de "Pat O'Leary Line", een ontsnappingsnetwerk opgericht door Albert Guérissse (ondersteund door MI9), dat Britse vliegeniers hielp neergeschoten boven Frankrijk, SOE-agenten, Joden en anderen te ontsnappen aan het door Duitsland gecontroleerde Frankrijk. Deze villa bleek te klein en begin oktober huurden ze Villa Anita. Tegen het einde van december was het ontsnappingsnetwerk gecompromitteerd en gesloten, waarbij Borrel en Dufour andere accommodatie vonden, totdat ze uiteindelijk half februari over de Pyreneeën ontsnapten naar Spanje en vandaar naar Portugal, waar ze naar Engeland vlogen (Dufour op 29 maart). 1942 en Borrel op 24 april 1942).

Aankomst in Engeland

In april 1942 ging ze naar Londen. Kort na de landing in Engeland, zoals alle aankomsten van het vasteland, werd Borrel overgebracht naar de Royal Patriotic School, het MI5-beveiligingscentrum. Hun rapport concludeerde:

'Het verhaal van Mlle Borrel lijkt volkomen rechtlijnig. Het wordt bevestigd door Dufour, die bij aankomst in Engeland voor haar instond. Ze is een uitstekend type plattelandsmeisje, heeft intelligentie en lijkt een enthousiaste patriot. Vanuit veiligheidsoogpunt kan ik niets tegen Mlle Borrel vinden en haar vrijlating aanbevelen.

Borrel had zich bij de Vrije Franse Strijdkrachten willen aansluiten, maar ze waren niet enthousiast over Franse burgers die met de Britten hadden gewerkt (die nauw betrokken waren bij het ontsnappingsnetwerk

GRATIS OFFERTE info@veltmans-renovatie.be

VELTMANS
RENOVATIE

ALGEMENE RENOVATIEWERKEN BINNEN & BUITEN

GEVELWERKEN - SLIJPEN - ZANDSTRALEN
VOEGEN - KALEIEN - DAKWERKEN
PLAATSEN GYPROC & LAMINAAT
GEÏSOLEERDE METALEN DAKEN & GEVELS
TERRASSEN & OPRITTEN

 0485 125 508   0474 761 975

 info@veltmans-renovatie.be

waarmee Borrel had samengewerkt), en ze waren niet geïnteresseerd in Borrel omdat ze weigerde informatie te onthullen over al haar eerdere activiteiten. Borrel werd vervolgens benaderd door de Special Operations Executive en voegde zich er op 15 mei 1942 bij.

In september 1942, in de nacht van de 24ste, waren Andrée Borrel, bekend als "Denise" (ze had ook de codenamen "Monique" en "Whitebeam"), en Lise de Baissac "Odile" de eerste twee vrouwen die werden gear parachuteerd in bezet Frankrijk

Een vrouwelijke agent krijgt een kus voordat ze het door de nazi's Frankrijk gedropt wordt.

Opgevangen door een team van lokale verzetsstrijders, wordt Lise de Baissac naar Poitiers gedirigeerd om een nieuw netwerk op te zetten, terwijl Andrée Borrel naar Parijs gaat om in het gezelschap van Yvonne Rudellat verder de strijd voor te bereiden.

Suttill informeert London:

“Ze toont een perfect begrip van veiligheid en onverstoerbare rust. Iedereen die met haar werkt, is het met mij eens dat zij de beste van ons is. Heel erg bedankt voor het naar mij opsturen”.

Andree was een van de eerste vrouwen die met een parachute in Parijs

werd gedropt en ze sloot zich aan bij het verzet en slaagde maart 1943 tweede in bevel te worden. Ze werd samen met drie andere verzetsmensen opgepakt voor hun aanval op een elektriciteitscentrale en andere gebouwen. Ze weigerde mee te werken tijdens het verhoor en foltering

en werd daarna naar een concentratiekamp gebracht

In de nacht van 24 september 1942 werden Borrel ("Denise") en Lise de Baissac ("Odile") de eerste vrouwelijke SOE-agenten die als onderdeel van een operatie in bezet Frankrijk werden "Whitebeam" om weerstandsnetwerken op te zetten in Parijs en Noord-Frankrijk (circuits en subcircuits). Ze werden ingevlogen vanaf RAF Tempsford . Borrel viel als eerste neer, terwijl ze allebei landden in een veld nabij het dorp Mer , niet ver van de rivier de Loire , ongeveer 100 kilometer van Parijs, en werden opgepikt door leden van een lokaal verzetsteam. Jaren later herinnerde Baissac zich de ervaring:

“We gingen namelijk twee keer. De piloot wilde ons de eerste keer niet afzetten omdat de lichten van het landingsveld niet helemaal nauwkeurig waren, dus we moesten helemaal terugkomen, wat erg moeilijk was. Je werd op dat kleine plekje platgedrukt met een parachute op je rug en je benen opgetrokken, en natuurlijk was er ook het gevaar. Terug in Engeland vertelden ze ons dat het ontvangstcomité een man had vermist, zodat ze de lichten niet op de juiste manier konden plaatsen voor het signaal. We gingen de volgende nacht weer terug. We zaten op de vloer van het vliegtuig [een Whitley-bommenwerper], veel te gespannen voor een gesprek, wat in ieder geval niet mogelijk was vanwege het lawaai. Ik weet niet meer hoelang het duurde voordat de coördinator het gat opende, wat betekende dat we aankwamen. We kropen dichterbij en brachten onze benen in positie. We hadden rietjes getrokken en geluk bezorgde Andrée de eerste sprong. Ik ging onmiddellijk achter haar aan. Je moest heel snel springen, de een na de ander, omdat het vliegtuig aan de gang is en je misschien heel ver van elkaar wordt gedropt”

Sommige Whitley-bommenwerpers werden aangepast om ze in staat te stellen Polen te bereiken, zodat SOE-agenten konden worden gear parachuteerd. Ze moesten grondig worden gerenoveerd met een extra brandstoftank in de romp om de 14-uur durende terugvlucht te maken.

Ingang van het kamp Natzweiler-Struthof

Tussen vijf en zes uur 's ochtends op 6 juli 1944, nog geen twee maanden na hun aankomst in de gevangenis van Karlsruhe, werden Borrel, Leigh, Olschanezky en Rowden met hun persoonlijke bezittingen naar de ontvangstkamer gebracht en 100 kilometer verder begeleid door twee Gestapo-mannen. Met een gesloten vrachtwagen in zuidwestelijke richting naar het concentratiekamp Natzweiler-Struthof in Frankrijk, waar

Gezicht op het voormalig concentratiekamp Natzweiler Struthof 2010

was blijkbaar onverwacht, evenals het bevel van een van de vrouwenbegeleiders dat de vier vrouwen onmiddellijk moesten worden geëxecuteerd.

Omdat vrouwen een zeldzaamheid waren in het kamp, trok hun aanwezigheid onmiddellijk de aandacht van zowel Duitse bewakers als gevangenen. De vier vrouwen werden door SS'ers naar het midden van het kamp naar het cellenblok onder in het kamp geleid en daar tot later die avond vastgehouden. "Je kon aan hun uiterlijk zien dat ze niet uit een kamp kwamen", zei een Franse gevangene. "Ze leken jong, ze waren redelijk goed verzorgd, hun kleren waren geen onzin, hun haar was geborsteld en ze hadden allemaal een koffer in hun hand."

De vier vrouwen waren eerst samen, maar werden later in individuele cellen ondergebracht. Door de ramen, die uitkijken op die van de ziekenboeg, slaagden ze erin om te communiceren met verschillende gevangenen, waaronder een Belgische gevangene, dr. Georges Boogaerts, die een van de vrouwen (die hij later identificeerde als Borrel op een foto) sigaretten door het raam passeerde. Borrel gooidde hem een tabakszakje met wat geld.

Albert Guérisse, een Belgische legerarts die de ontsnappingslijn van Pat O'Leary in Marseille had geleid, herkende Borrel als een van zijn voormalige helpers. Hij wisselde een paar woorden met een andere vrouw, die zei dat ze Engels was (Leigh of Rowden) voordat ze in het cellenblok verdween. Tijdens het naoorlogse proces tegen de mannen die beschuldigd waren van de executie van de vier vrouwen, verklaarde Guérisse dat hij in de ziekenboeg was en had gezien dat de vrouwen een voor een werden begeleid door SS-bewakers van het cellenblok (Zellenbau) naar het crematorium. Een paar meter verderop. Hij zei tegen de rechtbank: "Ik zag de vier vrouwen de een na de ander naar het crematorium gaan. De een ging, en twee of drie minuten later ging de ander." Eén van onze werkzaamheden was de as uit de crematorium halen.

Ik vond de roze kousenband van een vrouw op de grond bij de oven.

Meer dan één getuige sprak van een strijd toen de vierde vrouw in de oven werd geduwd. ¹Volgens een Poolse gevangene genaamd Walter Schultz vertelde de medische dienstdoende van de SS (Emil Brüttel) hem het volgende: "Toen de laatste vrouw halverwege de oven was (ze was er eerst in de voeten ingelegd), was ze bij haar zinnen gekomen. Omdat er voldoende mannen waren, konden ze haar in de oven duwen, maar niet voordat ze weerstand had geboden en [Peter] Straub in het gezicht had gekrabd. ' De volgende dag merkte

Schultz dat het gezicht van de kampbeul (Straub) ernstig was bekrast.

De kamparts (Werner Rohde) werd na de oorlog geëxecuteerd. Franz Berg werd veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf ¹⁵⁴, maar kreeg de doodstraf in een ander proces voor een ander misdrijf en werd op dezelfde dag als Rohde opgehangen. De kampcommandant (Fritz Hartjenstein) kreeg een levenslange gevangenisstraf, terwijl Straub werd veroordeeld tot 13 jaar gevangenisstraf.

SOE Agents Memorial

Postuum kende Frankrijk Borrel de Croix de Guerre en de Médaille de la Résistance toe als erkenning voor haar verdediging van Frankrijk, terwijl Groot-Brittannië haar de King's Commendation for Brave Conduct (KCBC) toekende. Het concentratiekamp waar ze stierf is nu een historische site van de Franse regering, waar een plaquette voor Borrel en de drie vrouwen die met haar stierven deel uitmaakt van het Deportatiemonument op de site. Als een van de

SOE-agenten die stierven voor de bevrijding van haar land, staat luitenant Borrel vermeld op de "Roll of Honor" op het Valençay SOE Memorial

Glazenmaker Blanden - Glashandel Elaerts BVBA
Naamse steenweg 63
3052 Blanden

0495 695891 Guy   Guido.elaerts@skynet.be
0488 407367 Robby   Robby.elaerts@skynet.be

Lise de Baissac 1905-2004

vrouw uit de hogere klasse.

In 1940 werd Parijs bezet door de Duitsers. Haar oudste broer, Jean de Baissac, trad toe tot het Britse leger. Lise en haar jongere broer, Claude, reisden naar de Dordogne in Zuid-Frankrijk in een poging Engeland te bereiken. Ze kreeg hulp bij reisarrangementen naar Engeland van het Amerikaanse consulaat en stak Spanje over en ging naar Lissabon, waar zij en haar broer vijf maanden wachtten op toestemming om naar Gibraltar en verder naar het VK te reizen. Het paar arriveerde in 1941 in Schotland en ging op weg naar Londen. Door de banden van haar familie met de vrouw van Gomer Berry, 1st Burggraaf Kemsley, kreeg ze een baan bij de Daily Sketch.

Haar broer, Claude, werd gerekruteerd door de Special Operations Executive (SOE). Vanwege hun vaardigheid in zowel Engels als Frans, werden Mauritianen vaak door de SOE als agent in Frankrijk gerekruteerd. Veertien zouden tijdens de Tweede Wereldoorlog bij de SOE dienen Special Operations Executive

Zodra de SOE begon met het rekruteren van vrouwen, meldde de Baissac zich aan. Ze werd geïnterviewd door Selwyn Jepson en werd in mei 1942 aangenomen voor een opleiding. Ze werd beschreven als 'een volwassen vrouw van zevenendertig, klein, tener, met zwart haar, lichte ogen en een zelfverzekerde houding'. Ze had de familiekenmerk 'moeilijk maar toegewijd' te zijn. Vrouwelijke SOE-agenten werden opgeleid als koeriers of gsm-operatoren en werkten voor mannelijke "organisatoren", maar de Baissac werd geïdentificeerd als iemand met de vaardigheden om haar eigen netwerk te leiden.

De enige dochter van drie kinderen, Lise de Baissac, werd geboren op Mauritius. Haar vader was Marie Louis Marc de Boucherville Baissac (1878-1945) en haar moeder was Marie Louise Jeanette Dupont. Haar familie was grootgrondbezitter op Mauritius, maar Britse onderdanen zoals alle Mauritanen toen waren. Het gezin verhuisde in 1919 naar Parijs. [4] Toen ze 17 jaar oud was, ontmoette ze haar toekomstige echtgenoot, Gustave Villameur, een straatarme kunstenaar. Haar moeder keurde de romance af en stuurde de Baissac naar Italië. Terugkerend naar Parijs, werkte De Baissac op een kantoor, hoewel werk destijds ongebruikelijk was voor een jonge

<http://www.bar-tartine.be/>

babs@bar-tartine.be

www.bar-tartine.be

Geldenaaksebaan, 482

3001 - LEUVEN

Tel:

**GEDURENDE DE CORONA PERIODE
BACK IN BUSINESS! WE ZIJN GEOPEND VOOR AFHALING VAN
11U - 14U EN VAN 17U - 19U.
VAN HARTE WELKOM VOOR EEN KRAAKVERS BELEGD
BROODJE, EEN HEERLIJK HUISGEMAAKTE PASTA
OF EEN NIEUWE SUGGESTIE UIT GROOTMOEDERSKEUKEN**

Haar broer Jean de Baissac eveneens bij SOE

Haar training vond plaats in Beaulieu, Hampshire, waar ze trainde met de tweede groep vrouwen die door de SOE werden gerekruteerd, waaronder Mary Herbert, Odette Sansom en Jacqueline Nearne. Ze werd aangesteld in de Eerste Hulp Verpleegkundige Yeomanry in juli 1942. De commandant van Beaulieu schreef dat De Baissac "vrij onverstoorbaar was en kalm en beheerst zou blijven in elke situatie ...

De Baissac gaf de voorkeur aan het eenzame leven van alleen werken in Poitiers,

lokale contacten leggen en verzetsmensen rekruteren, maar het gezelschap van andere SOE-agenten vermijden, behalve wanneer ze ervoor koos om hen te bezoeken voor zaken in Parijs of Bordeaux. Ze zag haar broer zelden en ze sloeg een aanbod van SOE af om haar een gsm-operator, Gilbert Norman, te sturen

Armstrong whitworth whitley waaruit Soe agenten werden gedropt

Eerste missie

Inhoud van een container

In de nacht van 24 op 25 september 1942 waren de Baissac en Andrée Borrel de eerste vrouwelijke SOE-agenten die in Frankrijk werden gedropt. (Yvonne Rudellat was twee maanden eerder per boot aangekomen.) Aan de vooravond van haar vertrek werden ze door kolonel Maurice Buckmaster meegenomen voor het avondeten en vanaf RAF Tempsford in een Whitley-bommenwerper weggevologen richting Frankrijk. Borrel was de eerste die sprong samen met de Baissac en landde in het dorp Bois Renard nabij de stad Mer. Ze werden opgewacht door verzetsleider Pierre Culioli. Borrel vertrok naar Parijs om te werken voor het Prosper netwerk

van Francis Suttill. De Baissac ging naar Poitiers.

De Baissac was een koerier en verbindingsofficier voor het Scientist-netwerk van haar broer Claude in Bordeaux, communicerend met het Prosper- (of Physician-) netwerk in Parijs en met het Bricklayer-netwerk van collega Mauritius Antelme in Tours. Haar missie was "om een nieuw circuit te vormen en een centrum te bieden waar agenten heen konden met volledige beveiliging voor materiële hulp en informatie over lokale gegevens op het ophalen. Ook om wapendroppings uit het UK te organiseren om het Franse verzet bij te staan.

Haar vrouwennetwerk heette 'Artiest'. De Baissac gebruikte een aantal codenamen (waaronder "Odile", "Irene", "Marguerite" en "Adele"). Haar cover was dat ze een arme weduwe uit Parijs was, Madame Irene Brisse, die haar toevlucht zocht tegen de spanning van het leven en de voedseltekorten van de hoofdstad vermeed. Ze betrok een appartement in een drukke straat vlak bij het Gestapo- hoofdkwartier in Poitiers en wisselde vaak groeten uit met de Gestapo-chef, Herr Grabowski.

De Baissac reproduceerde in Poitiers wat Virginia Hall in Lyon had gecreëerd. Gedurende de 11 maanden dat ze in Poitiers woonde, ontving en informeerde ze 13 nieuwaangekomen SOE-agenten en organiseerde ze vertrek van agenten, verzetsleiders en anderen die clandestien naar Engeland reisden. Ze speelde de rol van een amateurarcheoloog, wat haar het voorwendsel gaf om door het land te fietsen op zoek naar oude monumenten, terwijl ze in feite op zoek was naar mogelijke valschermen en landingsgebieden voor de 138 en 161 squadrons van de RAF. Ze verzamelde containers met wapens en voorraden en vervoerde ze naar veilige huizen. Ze bouwde ook een eigen verzetsnetwerk op en rekruteerde een aantal 'helpers', waaronder een tienermeisje dat met haar reisde als dekmantel voor haar activiteiten. Om met Londen te communiceren, moest ze naar Parijs of Bordeaux reizen, waar haar broer Claude sabotagemissies organiseerde en informatie verzamelde over de bewegingen van schepen en onderzeeërs. In juni 1943 werden veel leden van het Prosper-netwerk gearresteerd door de Duitsers en haar netwerk werd ook door de Gestapo gepenetreerd, waardoor het risico van gevangenneming toenam. In

de nacht van 16 op 17 augustus 1943 werden Claude en Lise de Baissac en plaatsvervangend hoofd van de SOE, Nicholas Bodington, door Lysander teruggevlogen naar Engeland.

De Baissac werd vervolgens naar RAF Ringway gestuurd waar ze officier (mentor) werd van twee nieuwe agenten, Yvonne Baseden en Violette Szabo. Tijdens hun training brak de Baissac haar been bij een parachutesprong.

Tweede missie

De terugkeer van De Baissac naar Frankrijk werd uitgesteld totdat haar gebroken been was genezen. Omdat ze niet in staat was om te parachutespringen, keerde ze terug naar Frankrijk in een Lysander, waar ze in de nacht van 9 op 10 april 1944 landde op een boerderij in de buurt van Villers-les-Ormes. Ze ging werken voor het Pimiento-netwerk onder leiding van Anthony Brooks, in Toulouse onder de nieuwe codenaam Marguerite. De Baissac kreeg echter alleen triviale taken en was politiek onverenigbaar met Pimiento. Ze beweerde dat het netwerk werd gedomineerd door socialisten en gecontroleerd door "iemand in Zwitserland", in plaats van door SOE in Londen. Ze verliet Pimiento om zich bij haar broer Claude te voegen, die in februari 1944 was teruggekeerd naar Frankrijk, en bij het herboren Scientist-netwerk dat hij leidde, dat nu werkzaam was in Zuid-Normandië en aangrenzende gebieden. (Onbekend bij de Baissac en het Franse verzet, zou Normandië de landingsplaats zijn van geallieerde troepen bij de D-Day-invasie van Frankrijk op 6 juni 1944.)

De Baissac was de koerier van haar broer, die dagelijks 100 kilometer (62 mijl) of meer fietste om berichten te bezorgen en probeerde de nu gewapende en ongeduldige maquis (verzetsstrijders) te weerhouden van voortijdige aanvallen op de Duitsers en de infrastructuur die hen ondersteunde. De taak van de Scientist was om mogelijke grote open gebieden te verkennen waar binnenvallende luchtdroppings konden landen en vasthouden en om luchtdroppings van wapens en voorraden voor het verzet te ontvangen.

De Baissac installeerde zich in het dorp Saint-Aubin-du-Désert, ongeveer 100 kilometer (62 mijl) ten zuiden van waar Britse troepen zouden landen in de buurt van Caen op D-Day. Nog steeds vermomd als arme Parijse weduwe, huurde ze de tweede verdieping van een huis, bestaande uit twee kamers met een matras op de vloer die als bed diende. Op 5 juni 1944 was ze in Parijs om strijders voor het verzet te rekruteren. Die avond hoorde ze de BBC de codefrase uitzenden, wat betekende dat de geallieerde invasie van Frankrijk op handen was. Onmiddellijk fietste ze terug naar haar netwerk, reisde meer dan 300 kilometer. In drie dagen, passeerde grote formaties van het Duitse leger en sliep in greppels.

Aangekomen op haar basis in de buurt van Normandië, verzamelde de Baissac informatie over Duitse disposities en gaf deze door aan de geallieerden. Volgens De Baissac kwamen de Duitsers op een keer aan en namen de kamer in beslag. Ik kwam aan om mijn kleren te nemen en ontdekte dat ze de parachute hadden geopend die ik tot een slaapzak had gemaakt en erop zaten. Gelukkig zaten ze erop en hadden geen idee wat het was. Bij een andere gelegenheid deelde ze een schoolgebouw met Duitse legerofficieren. Zij verbleven aan de voorzijde terwijl zij in een kleinere kamer aan de achterkant verbleef. Het aristocratische zelfvertrouwen van De Baissac kwam haar goed van pas, omdat ze met succes weerstand bood aan verschillende pogingen van Duitse soldaten om haar fiets in beslag te nemen. Op een keer was de Baissac, die een groep

maquis vergezelde, verwickeld in een vuurgevecht met een Duitse patrouille, die meldde dat ze verschillende Duitsers hadden gedood. De twee maanden na de invasie in Normandië waren hectisch voor het Scientist-netwerk. 's'Nachts verzamelden ze containers vol wapens voor de verzetsstrijders en belemmerden de komst van Duitse versterkingen door landmijnen of bandenbrekers op de wegen te plaatsen. Overdag fietste de Baissac van plaats naar plaats met de onervaren gsm-operator, Phyllis Latour, die haar hielp met de communicatie die nodig was voor het regelen van wapendroppings en het verstrekken van inlichtingen aan de geallieerde troepen, nu slechts een paar mijl verderop.

Op 25 juli lanceerde het Amerikaanse leger Operatie Cobra, die het Duitse leger dwong zich snel terug te trekken uit het operatiegebied van Scientist. Op 13 augustus sloten de Baissacs zich aan bij een leidende eenheid van Amerikaanse soldaten. Gekleed in lang ongedragen Britse militaire uniformen stonden ze voor het kantoor van de burgemeester in een provincie stad en begroetten de arriverende Amerikaanse soldaten. Een paar dagen later werden de Baissacs naar Engeland gevlogen, hun missie eindigde.

Op jacht naar Mary Herbert

In september 1944 waren de Baissacs terug in Frankrijk, nu bevrijd van de Duitse controle, als onderdeel van de Judex-missie die gericht was op het lokaliseren van verloren en gevangengenomen SOE-agenten en het Franse volk dat hen had geholpen. Claude was de vader van een dochter die in december 1943 werd geboren bij zijn

koerier Mary Katherine Herbert, maar SOE had het contact met Herbert verloren. De Baissac's hebben haar getraceerd van Bordeaux tot Poitiers. Ze vonden haar en haar dochter in een huis in de buurt van Poitiers. De Baissacs keerden met Herbert en haar dochter terug naar Engeland.

Na de oorlog

Na de Tweede Wereldoorlog werkte de Baissac voor BBC. In 1950, op 45-jarige leeftijd, trouwde ze met Gustave Villameur, haar tienerliefde, die een succesvolle kunstenaar en binnenhuisarchitect was geworden en in Marseille woonde. Ze hadden geen kinderen. Haar man stierf in 1978 en daarna woonde ze alleen in een prachtig appartement met uitzicht op de oude haven van Marseille. The Guardian overlijdensbericht beschreef haar als een "grande dame van de oude school: fel onafhankelijk, moedig, elegant en bescheiden." Ze stierf op 29 maart 2004, 98 jaar oud.

In een interview zei De Baissac dat "de eenzaamheid van een geheim leven" haar sterkste emotie was en dat "koelbloedige efficiëntie gedurende lange, vermoeide maanden" meer nodig was dan heldendom. In 2008 werd haar leven verfilmd in de sterk gefictionaliseerde Franse film Female Agents (Les Femmes de l'ombre).

Erkenning SOE Agents Memorial

Onderscheidingen

Frankrijk: Ridder van het Légion d'honneur (LH), Croix de guerre 1939–1945 (CG) met palm;

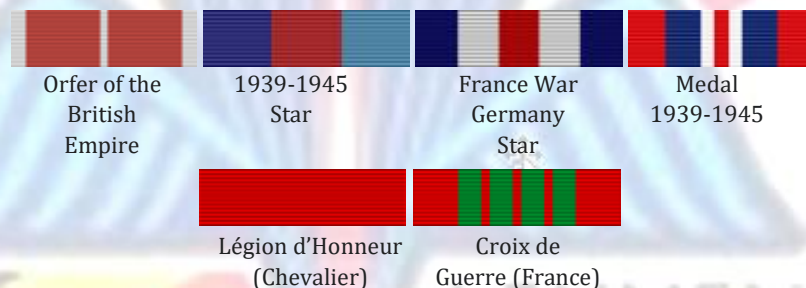
UK: Lid in de Orde van het Britse Rijk (MBE), september 1945.

Citaten

Een Britse officier verklaarde: "De rol die ze speelde bij het helpen van de maquis en het verzet in Frankrijk zal nooit overdreven worden geprezen en ze heeft veel gedaan om de voorbereidingen van het maquis en het verzet vóór de Amerikaanse doorbraak in Mayenne mogelijk te maken."

In haar SOE-dossier staat: "[S] zij was de inspirerende kracht voor de groepen in de Orne, en door haar initiatieven bracht ze zware verliezen toe aan de Duitsers dankzij aanslagen verspreid over de wegen bij Saint-Aubin-du-Désert., Saint-Mars-du-Désert, en zelfs tot aan Laval, Le Mans en Rennes. Ze nam ook deel aan gewapende aanvallen op vijandelijke colonnes. "

Onderscheidingen : MBE, Chevalier de la Légion d'Honneur Croix de Guerre avec Palme

Pakenhof
praat- en eetcafé

Voor Uw afhaal Menu
Pakenstraat, 61
www.pakenhof.be tel :016 40 75 36
Alle dagen open vanaf 10.00 uur
Keuken open tot 22.00 uur
Dinsdag gesloten

6.2. DEFENSIE

6.2.1. Benoemingen, aanstellingen en in plaatstelling van opperofficieren.

Door Mevrouw Ludivine Dedonder, Minister van Defensie

Generaal-majoor Marc THIJS, Vice-Chef Defensie, werd op 26 maart 2021 benoemd tot Luitenant-generaal

Generaal-majoor Peter DEVOGELAERE, Inspecteur-generaal, wordt op 26 juni 2021 benoemd tot Luitenant-generaal en wordt Commandant van het Eurocorps op 2 september.

Brigadegeneraal Vincent DESCHEEMAEKER, adjunct bij de Onder stafchef Operatie en Training werd op 26 maart 2021 benoemd tot Generaal-majoor.

Kolonel Stafbrevethouder Vincent PIERARD werd op 1 februari 2021, voor de duur van de opdracht, aangesteld in de graad van Brigadegeneraal om het ambt van Belgisch adviseur bij de Generale staf van de Congolese strijdkrachten uit te oefenen

6.2.2. Minister van Defensie Ludivine Dedonder heeft een akkoord bereikt met de militaire vakbonden om de lonen bij Defensie gelijk te trekken met die bij de politie.

‘Na maanden van overleg zijn we eindelijk tot een historisch akkoord gekomen’, laat vakbond VSOA Defensie weten in een mededeling. Het kabinet van de minister bevestigt het akkoord.

De lonen bij de politie liggen nu nog hoger, wat problemen oplevert bij de rekrutering van militairen. De details van de overeenkomst moeten nu in Koninklijke Besluiten worden gegoten. Volgens de vakbond kan op dit moment nog niet worden gecommuniceerd wie er hoeveel loon bij krijgt. Het kabinet-Dedonder wil de teksten voor het einde van het jaar rond hebben.

6.2.3. Defensie minister Ludivine Dedonder (PS) vraagt dat Theo Francken (N-VA) uit de commissie Opgvolging van buitenlandse missies wordt gezet. Een tweet van de Vlaams-nationalist zit haar dwars. ‘Een dergelijk lek is onverantwoord en onaanvaardbaar.’

Defensie minister Ludivine Dedonder heeft dinsdag een brief verstuurd naar Annick Ponthier (VB), de voorzitter van de commissie Opgvolging van buitenlandse missies. Daarin klaagt ze over een “problematische” tweet van Francken op 17 maart. In die tweet meldt Francken dat het Belgische leger in 2021 niet zal deelnemen aan Operatie Barkhane, een Franse anti-terreurmissie in het Afrikaanse Mali. Maar: de commissie Opgvolging van buitenlandse missies vergadert achter gesloten deuren. Er wordt gevoelige informatie meegegeven en het kan dus niet dat parlementsleden achteraf uit de biecht klappen op sociale media, schrijft Dedonder in haar brief aan Ponthier. “Naast de impact die een dergelijk lek kan hebben op de voorbereiding van opdrachten van Defensie, heeft het ook ongewenste diplomatieke gevolgen, in dit geval met betrekking tot onze Franse partners.”

Volgens Dedonder zijn de regels van het parlement duidelijk: wie lekt, moet hiervoor bestraft worden. In haar brief verwijst ze naar artikel 67 van het Kamerreglement waarin drie sancties opgesomd worden: een verwijdering uit de commissie in kwestie – zonder vervanging, een verbod op deelname aan alle commissies achter gesloten deuren tijdens de lopende legislatuur en een inhouding van 20 van de parlementaire vergoeding gedurende drie maanden.

ITSS.be

IT Systems Solutions

IT Systems Solutions
183, Diestsestraat
B-3270 Scherpenheuvel
B E L G I U M

A. Daubercy

HR Leuven 102.135
BTW BE-0784.141.961
Citibank 953-0375037-04

Tel +32 (0) 13/77.50.24
Mob +32 (0)476/87.95.00
E-Mail Info@ITSS.Be
Web www.ITSS.Be

“Als minister zet ik mij in om transparant samen te werken met het Parlement en ben ik van plan de leden van het Parlement zo volledig mogelijke informatie te verstrekken. Dit vereist echter wederzijds vertrouwen. Een dergelijk lek is onverantwoord en onaanvaardbaar”, besluit Dedonder. “Gezien de ernst van deze feiten” vraagt de socialiste dat artikel 67 gehandhaafd wordt.

Geen gevaar

Ponthier, die de commissie Opvolging van buitenlandse missies leidt, heeft het laatste woord. “Ik leg hierover verder geen verklaringen af. Het wordt verder intern besproken”, laat ze weten.

Francken heeft zelf nog niets ontvangen van Dedonder. Hij vindt de kritiek onterecht. “De geheimhouding in de commissie Opvolging van buitenlandse missies is om onze troepen te beschermen. Daar wordt geheime informatie gedeeld over troepenbewegingen en bepaalde acties. Dat is de origine van die geheimhouding. Maar daarnaast zijn er in die commissie steeds meer debatten over politieke intenties: zoals deelname aan Operatie Barkhane in Mali. Ik zie echt geen gevaar om die informatie te delen. Onze troepen zullen in dit geval niet eens vertrekken.”

Dinsdag komt de commissie Opvolging van buitenlandse missies opnieuw samen. Francken wil daar het debat aangaan met minister Dedonder. “Ze speelt een politiek spelletje.”

Source: [De Morgen \(Jeroen Van Horenbeek\)](#)

6.2.4. Tegen 1 april moeten militairen die de wacht houden in de luchthaven van Zaventem en in verschillende Brusselse metrostations plaats ruimen voor politieagenten.

Operatie Vigilant Guardian (OVG) werd opgestart in januari 2015. De opdracht maakt deel uit van de strijd tegen het terrorisme op het eigen Belgische grondgebied. Concreet levert Defensie steun aan de federale politie om gevoelige plaatsen te bewaken en te beveiligen.

Maar het leger liet vorig jaar al verstaan de bewakingsopdracht graag te willen stopzetten. Intussen zijn ze al vervangen door politieagenten in en rond de luchthaven van Charleroi en in februari volgde de Europese wijk in Brussel.

Op 1 april zijn de luchthaven van Zaventem, stations en metro's aan de beurt. In juni volgen de ambassades, eveneens in fasen. Als laatste zullen de militairen verdwijnen uit de Joodse buurt in Antwerpen.

6.2.5. Eerste operationele vlucht van vervanger C-130

14/03/2021, 09:04

Het nieuwe transportvliegtuig van het Belgische leger, de Airbus A400M, is vrijdag vertrokken voor zijn eerste vlucht in het kader van de operaties van Defensie. De vervanger van de C-130 brengt motoren voor de Belgische F-16's naar Jordanië. Een deel van die gevechtsvliegtuigen die daar worden ingezet tegen IS staan noodgedwongen aan de grond na een incident in februari in Florennes. Eerder vonden al trainings- en andere vluchten plaats met de A400M. Nu gebruikt Defensie het toestel dus ook voor de eerste keer in het kader van haar operaties en internationale engagements. Concreet voert het transportvliegtuig F-16-motoren naar Jordanië. Die zijn bedoeld om de Belgische F-16's in de operatie inzetbaar te behouden. Defensie controleert momenteel de motoren van de F-16's, na een incident in februari in Florennes. Daardoor moet een deel van de vloot momenteel aan de grond blijven.

Tactisch en strategisch

In totaal bestelde België acht A400M-toestellen, waarvan één voor rekening van Luxemburg, om de huidige C-130's te vervangen. De oude toestellen gaan dit jaar na bijna vijftig jaar uit dienst. De A400M is het resultaat van een samenwerking tussen zeven Europese landen (Duitsland, België, Spanje, Frankrijk, Luxemburg, het Verenigd Koninkrijk en Turkije). Het toestel, dat tactische missies en strategische vluchten tot 5.400 kilometer kan uitvoeren, moet een leemte vullen die Europese legers herhaaldelijk hebben moeten vaststellen op vlak van luchttransport. Het vliegtuig heeft een lengte van 45 meter en een spanwijdte van 42 meter en kan niet enkel zwaar materiaal en personeel vervoeren, maar boven vijandig gebied ook voertuigen en tot 116 parachutisten droppen. Het kan ook ingezet worden voor evacuatiemissies en kan andere vliegtuigen bijtanken in de lucht.

Source: Belga

6.2.6. NAVO: 'Europa is niet in staat om zichzelf te verdedigen'

6/03/2021, 10:53

De Europese defensie is afhankelijk van hechte trans-Atlantische banden. Een streven naar een strategische autonomie zou daarentegen een verkeerde keuze zijn. Dat heeft Jens Stoltenberg, secretaris-generaal van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) gezegd. De Europese Unie beschikt niet over een eigen leger, maar de Europese Commissie wil zijn geopolitieke positie, onder meer met een eigen defensiebeleid, versterken.

Onder meer de Franse president Emmanuel Macron is er voorstander van om de Europese geopolitieke positie te verbeteren, maar dat is volgens Stoltenberg geen goede keuze. Wel moet er volgens hem gestreefd worden naar een versterking van de solidariteit met de andere partners binnen de NAVO.

Budgetten

Stoltenberg benadrukte dat de meeste lidstaten van de Europese Unie ook tot de NAVO behoren. 'De veiligheid van hun burgers is afhankelijk van een alliantie die veel meer budgetten in veiligheid investeert dan hun eigen regeringen,' aldus de secretaris-generaal van de NAVO. 'Ik steun de inspanningen van de Europese Unie om zijn militaire uitgaven op te drijven en zijn defensiesector te stroomlijnen.'

'Een streven naar een strategische autonomie, zoals onder meer de Franse president Emmanuel Macron propageert, is daarentegen niet de ideale oplossing. Deze inspanningen zijn nuttig zolang ze een aanvulling vormen op de activiteiten van de NAVO. De Europese Unie is echter niet in staat om Europa te verdedigen.'

'Meer dan 90 procent van de bevolking van de Europese Unie woont in een lidstaat van NAVO,' werpt Stoltenberg op. 'Daarentegen wordt amper 20 procent van de budgetten van de NAVO aangebracht door lidstaten die ook tot de Europese Unie behoren.'

De relatie tussen de NAVO en de Europese Unie stond de voorbije jaren onder grotere druk. Donald Trump, de voormalige president van de Verenigde Staten, beschuldigde de Europese bondgenoten van de NAVO ervan dat ze financiële verplichtingen aan het militaire bondgenootschap niet nakwamen. Anderzijds werd de NAVO ervan beticht onvoldoende belangstelling te hebben voor de veiligheidsprioriteiten van Europa. Bovendien waren er de oplopende spanningen tussen verschillende Europese landen en Turkije, een bondgenoot van de NAVO die er echter van beschuldigd werd inbreuken gepleegd te hebben tegen een Amerikaans wapenembargo tegen Libië en de Griekse wateren bij de zoektocht naar gasreserves te hebben geschonden bij het zoeken naar gasreserves.

Flanken

Gedurende diezelfde periode verliet Groot-Brittannië, een belangrijk lid van de NAVO, de Europese Unie. Daardoor is het aandeel van de Europese Unie in de budgetten van het militaire bondgenootschap nog verder afgekald. Dit heeft ertoe geleid dat sommigen in Europa het continent hebben opgeroepen zijn eigen strategische koers uit te zetten.

Stoltenberg waarschuwt echter dat de NAVO voor de veiligheid in de wereld nog steeds een grote relevantie heeft. De NAVO werd opgericht om het mogelijke gevaar van het communistische

Warschaupact, geleid door de Sovjet-Unie, af ter wereld. Die alliantie bestaat niet meer, maar dit betekent volgens Stoltenberg niet dat er geen vijanden meer zijn.

De secretaris-generaal wijst daarbij onder meer naar Rusland, dat zijn machtsinvloed op een agressieve manier wil versterken. 'Er zijn echter ook nog uitdagingen zoals het internationaal terrorisme, de cybercriminaliteit, de impact van de klimaatverandering op de veiligheid en de opkomst van China,' voert hij aan.

Stoltenberg zegt dat deze problemen door een strategische solidariteit binnen de NAVO moeten worden aangepakt. Hij verwijst er daarmee dat de flanken van de Europese Unie nu al door andere leden van de NAVO worden beveiligd. 'In het noorden werpen de Verenigde Staten, Canada en het Verenigd Koninkrijk een wal op tegen een mogelijke Russische dreiging,' zegt hij. 'In het zuidoosten beschermt Turkije de grens met Syrië en Irak en een dreigende opmars van Daesh en het internationale terrorisme.'
Source: BusinessAM

6.2.7. De eerste vrouwen bij de Special Forces: 'Dit is meer dan Kamp Waes'

30.01.2021, 09:36 © BasBogaerts

De Special Forces hebben voor het eerste dames in huis gehaald, die zo hard getraind zijn dat het leger ze naar de gevaarlijkste uithoeken van de wereld kan sturen. De bedoeling is niet direct om te vechten, maar om conflicten beter te begrijpen. "We wilden brains, geen G.I. Janes"

Lore (31) en Juliette (28) *hebben hun sportoutfit aan, hun haar zit in een knot. Ze gaan gehurkt tegenover elkaar zitten, kijken elkaar even in de ogen en grijpen elkaar vast. De twee dames proberen elkaar tegen de grond te werken. De snelheid waarmee ze naar elkaar zijn gevlogen, toont ze dat worstelen onder de knie hebben.

Het klein lokaaltje waar Lore en Juliette hun sportoefeningen doen, bevindt zich op het militaire domein van Heverlee. Dat is de thuisbasis van de Special Forces, de elite van de elite van het Belgisch leger. Samen met nog vier andere vrouwen zijn zij de eerste dames ooit bij de Special Forces. Ook in de rest van de wereld spelen de Belgische dames daarmee een pioniersrol.

In de briefing room van het militair kwartier vertellen de twee dames, nu weer gekleed in een kakigroen uniform, wat hun werk precies inhoudt. Door tv - programma's als 'Kamp Waes' is er voor het publiek een tipje van de sluier gelicht van de toelatingsproeven voor de Special Forces. Op tv zagen we hoe de kandidaten als eerste proef 8 kilometer moesten lopen met een rugzak van 20 kilo. Aan het einde van de reeks bleven er maar een paar kandidaten over.

"Ik vond dat Kamp Waes wel een beeld gaf van onze selectie"

zegt Juliette, een Franstalige dame. “Maar het programma liet eigenlijk weinig zien van wat Special Forces op het terrein doen. Daarom vond ik het iets te beperkt.”

Waarvoor dienen de Special Forces dan? Eigenlijk zijn zij de oren en ogen van het leger, die ver achter de vijandelijke linies werken om informatie op te halen of raids uit te voeren. Ze doen daarvoor onder meer verkenningsopdrachten waarbij ze – te voet en met een rugzak – ongemerkt het vijandelijk gebied binnendringen.

Afghanistan

Het project voor de vrouwelijke Special Forces ontstond uit de *lessons learned* van recente conflicten in Irak of Afghanistan. Voor mannelijke militairen was het niet evident om in andere culturen toegang te krijgen tot de vrouwelijke bevolking. Terwijl vrouwen net heel belangrijk zijn om inlichtingen te verschaffen, of om te begrijpen wat er in een gemeenschap omgaat.

“De technologie bestaat nu om een bom van 500 kilo precies op een huis te laten vallen”, zegt Tom Van der Spiegel. “Maar dat blijft een bom van 500 kilo. Daarmee zal je de bewoners van een dorp in Afghanistan niet aan jouw kant krijgen. Daar is het toen misgegaan.”

Van der Spiegel is de projectleider voor het team met de vrouwelijke Special Forces. Hij begon zijn Carrière meer dan twintig jaar geleden bij de paracommando's. Hij zag zelf hoe het westen zich vastreed in Afghanistan. Ook maakte hij zelf situaties mee waar vrouwelijke militairen op het terrein een verschil kunnen maken.

“In 2008 was ik in de provincie Kunduz”, zegt Van der Spiegel. –“Ik was toen een brugfiguur tussen het leger en civiele instanties. De NAVO had toen een strategie om de Afghanen te helpen door de sterfte bij vrouwen in het kraambed terug te dringen, want die ligt er heel hoog. Ik moest toezien op een project om Afghaanse dames elementaire technieken van vroedvrouwen bij te brengen. Ik moet u niet zeggen dat zoiets voor een man in een moslimland heel moeilijk was”.

Door zulke ervaringen ontstond binnen de Special Forces Group stilaan het idee om vrouwen op te leiden. Zij zouden dan op gevaarlijke plaatsen met vrouwen of kinderen in contact kunnen komen. De vacatures voor die eenheid stonden al open voor vrouwelijke kandidaten, maar de moeilijke fysieke proeven was er nog geen enkele dame door de opleiding geraakt.

“In Noorwegen hebben ze de lat voor de Special Forces proeven dan maar verlaagd”, zegt Van der Spiegel. “Om er toch maar enkele vrouwen door te krijgen. Dat had te maken met de filosofie van de gendergelijkheid. Maar uiteindelijk zijn ze erop teruggekomen. Bij ons is het anders gegaan. Wij zijn vertrokken vanuit de noodzaak op het terrein en hebben een speciaal team opgericht. We wilden vooral brains, geen G.I. Janes

Selectie

31 kandidaturen liepen binnen voor de opleiding, maar een tiental viel al af bij de fysieke en psychologische proeven van de preselectie. In december 2019 stonden er 19 kandidates klaar om aan de loodzware opleiding te beginnen. De dames kwamen uit alle geledingen van het leger, maar voornamelijk van bij de landmacht. Sommigen hadden een academische opleiding tot officier gelopen, anderen hadden een lagere rang.

De eerste fases bestonden uit *Kamp Waes* achtige proeven. Tijdens de eerste fase van twee weken werden de kandidates onder meer in de Hoge Venen gedropt met enkel hun kleren aan. Zij moesten dagenlang zien te overleven met wat ze konden vinden. De volgende fase – een opleiding tot ‘Enabler’ Die twee maanden in beslag nam - ging meer over het vechtwerk. De dames moesten hun navigatievaardigheden op topniveau krijgen en proeven afleggen met alle wapens: van lichte pistolen tot zware machinegeweren.

“Bij zo'n navigatieoefening loop je de hele nacht”, herinnert Lore zich. “Je hebt je bepakking en een zware rugzak aan en je moet een punt bereiken kilometers verderop. Om acht uur 's ochtends kom je ergens aan. Dan krijg je een uur om te slapen en dan word je weer opgepikt voor een volgende opdracht.” Of slaapt kort hen dan geen parten speelt? Bij het woord ‘slaap’ halen Lore en Juliette hun schouders op. “Omdat je toch geen tijd hebt om erin te liggen, hoef je gelukkig al geen tent mee te sleuren”, lacht Lore.

De dames kunnen er niet een proef uitpikken, die ze moeilijker vonden dan de andere. “De moeilijkheid”, vertelt Juliette, “is dat het tempo heel hoog ligt en dat je op elke proef goed moet presteren. Dat zorgt voor constante druk en permanente onzekerheid.”

“Er zijn nauwelijks herkansingen”, zegt Lore. “Elke proef moet eigenlijk van de eerste keer goed gaan. Maar bij onze lichter was de motivatie echt enorm hoog. Geen enkele vrouw heeft opgegeven. Kandidates vielen enkel af, omdat ze volgens de instructeurs het nodige niveau niet haalden.”

Deep development

Fase drie van de opleiding spitste zich toe op 'Deep development'. Tijdens die cursus van vier maanden leerden de kandidates alles over de specifieke rol die dit team bij de Special Forces op zich zou nemen. Ze leerden bijvoorbeeld hoe ze in andere landen met tolken kunnen werken om contacten te leggen.

"Om de bevolking te bereiken, kunnen we praten met plaatselijke leiders, maar evengoed met ngo's die in een bepaalde regio actief zijn", zegt Juliette. "Zo analyseren we elke partij binnen een conflict om tot een beter beeld te komen van wat ze nodig hebben of wat ze van ons verwachten. Dat is onze Deep Development-aanpak."

De opleiding was dus anders dan die van de klassieke Special Forces-soldaten – in het jargon heten zij 'operatoren' – die meer focust op de puur militaire vaardigheden. Uiteindelijk haalden maar zes kandidates de finish. Zij vormen nu samen met één man, die al langer bij de Special Forces is, de Deep Development Capability (DDC).

"Omdat we een apart takenpakket hebben, is het ook een aparte opleiding", zegt Van der Spiegel. "Maar het is wel de bedoeling om leden van de DDC aan te hechten bij teams van operatoren, met wie ze op het terrein moeten meedraaien. *When the shit hits the fan* en er geschoten wordt, moeten de dames hun plan kunnen trekken."

Hun eerste missie hebben ze er zelfs al op zitten. Het leger stuurde de DDC naar Niger om daar een analyse te maken van de operatie New Nero. In de regio zijn extremistische islamitische groeperingen als Boko Haram actief. Met die operatie leidt het Belgisch legerelite troepen op om met hen de strijd aan te gaan.

"Bij de Nigerese soldaten vielen er veel slachtoffers", zegt Lore. "In Niger hebben wij samengewerkt met de Nigerese soldaten en we hebben er ook zo'n 150 geïnterviewd. Daaruit bleek dat veel dodelijke slachtoffers te voorkomen waren als ze genoeg steun medisch materiaal hadden en betere medische procedures.

Die opmerking hebben wij verwerkt in een rapport dat ondertussen al bezorgd is aan onze eindproef en tegelijk de grote test voor het Deep Development concept.

Mannenwereld

Ook al zijn de dames hard getraind, ze navigeren nog steeds een mannenwereld. Cijfers van 2018 tonen dat nog maar 8% van de militairen vrouwen zijn. Dat is ook te merken aan kleine dingen. Terwijl we met hen in de briefing room zitten, werpen we op dat er enkele kamers verder een poster van een schaars geklede babe hangt boven het bureau van een mannelijke collega.

"Grappig dat jij dat opmerkt", zegt Juliette. "Dat was ons nog niet opgevallen. Maar dat is in elke eenheid zo. Dat zijn wij ondertussen wel gewoon."

Toch heeft het leger toch al een seksistische misstap begaan. Toen defensie het concept voor het team bedacht, wilde men het eerst de naam Female Support Team geven. Als de dames die oorspronkelijke naam horen, steigeren ze.

"Dat is zoiets waar ze beter eerst het advies van vrouwen hadden gevraagd", zegt Lore. "Die naam is niet correct, want het is geen goede omschrijving van ons takenpakket. Er waren ook twijfels of er genoeg vrouwen te vinden waren die aan alle vereisten zouden voldoen. Maar we hebben binnen het leger al veel vrouwen ontmoet die dit zouden kunnen. Soms moet het leger ook zijn eigen mensen beter leren kennen."

Behalve de zware fysieke proeven is er nog een lastige voorwaarde voor een job bij de Special Forces. Het leven van de dames zal nu voornamelijk bestaan uit buitenlandse missies. Het tempo van operaties ligt veel hoger dan bij andere eenheden. Dat kan een zware tol eisen op hun familie of relaties. "We zijn allemaal tussen de 26 en 32". Zegt Lore. "Maar niemand van ons heeft kinderen. Dat zou ook niet te combineren zijn met deze job."

Waarom ze dan toch voor dit leven kiezen? Juliette kan het antwoord samenvatten in een woord "Uitdaging".

"Hier kan je al je talenten inzetten", zegt Lore. "Wij zullen inderdaad veel operaties doen. Dat is zwaar, maar daardoor voel je je heel nuttig. Je kan hier echt iets doen."

* Lore en Juliette zijn fictieve namen. *De Morgen* mag om veiligheidsredenen de identiteit van de dames niet vrijgeven.

Source: [De Morgen \(Yannick Verberckmoes\)](#)

UW RUG, ONS COMFORT

RUGVRIENDELIJKE PRODUCTEN OP MAAT VAN UW RUG

GEZOND ZITTEN

GEZOND SLAPEN

ADVIES DOOR SPECIALISTEN

GEZOND WERKEN

SIT & SLEEP ANTWERPEN

Ernest Van Dyckkaai 1 - 2000 ANTWERPEN
T 03 289 68 81
antwerpen@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP LEUVEN

Terkuurnest 30 - 3000 LEUVEN
T 016 29 45 63
leuven@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP HASSELT

Genkersteeweg 299 - 3500 HASSELT
T 011 76 54 76
hasseelt@sit-and-sleep.be

UIT SYMPTOME M.N.

**Bezoek onze ParaCdo stand in het Kon. Nat. Legermuseum
Steun ons BE93 0012 1764 7767 LID 10€**

Bezoek het Pegasus museum

Toegang gratis Steun ons: lid 10Euro op rek: BE33 0001 7103 5048

Contact: info@pegasus-museum.be / Pegasus Museum Citadel 3290 - Diest

**Paracommandomuseum in
Flawinne**

Open alle zaterdagen van 13.00 tot 18.00hr

Of op afspraak (min 10 pers) Contact: cdomuseum@skynet.be

Lid 10 Euro op rek. BE18-0682-5017-6565

Bezoek het Korea & 3 Para museum

**Op afspraak Kwartier E. Gally
3Bn Parachutisten te Tielen**

6.3. Het Studie- en Documentatiecentrum Oorlog en Hedendaagse Maatschappij.

(CEGESOMA) is een federaal onderzoeks- en documentatiecentrum. Gesticht in 1969 verzamelt de documentatie, doet het wetenschappelijk onderzoek en organiseert het academische en publieke activiteiten. Het stelt zich tot doel een Belgisch kenniscentrum te zijn voor de geschiedenis van de grote politieke, sociale en culturele conflicten en breukmomenten van de XXste eeuw. Het wil functioneren als een platform voor wetenschappelijke en maatschappelijke activiteiten, waarbij zowel onderzoekers als belangstellenden in brede zin betrokken zijn.

Thematisch staan de twee wereldoorlogen, hun oorzaken en gevolgen, ook op langere termijn, centraal. Andere conflicten en totalitaire ideologieën die de XXste eeuwse maatschappij hebben getekend (fascisme en nazisme, communisme, koude oorlog, kolonialisme en dekolonisatie) vormen de verdere aandachtspunten. Binnen dit geheel gaat de aandacht in het bijzonder naar fenomenen als geweld, genocides en massamoorden, burgeroorlogen, nationale en etnische tegenstellingen en zuiveringen, religieuze conflicten, gedwongen migraties, maar ook naar mensenrechten, internationale conflictbeheersing en Europese eenwording. Deze conflicten en hun oorzaken en gevolgen benadert het SOMA vanuit een Belgische en internationaal vergelijkende invalshoek.

Het SOMA wenst deze doelstelling te realiseren door het verwerven, bewaren, ontsluiten en beschikbaar stellen van documentatie in de vorm van archiefstukken, bibliotheekmaterialen en audiovisuele documenten en door het verrichten, stimuleren en zo ruim mogelijk verspreiden van het wetenschappelijk onderzoek. Het centrum verzamelt actief archieven van personen en private instellingen. Het bewaart in opdracht van het Algemeen Rijksarchief een belangrijk deel van de archieven van de publieke instellingen in België die uitsluitend tijdens de Tweede Wereldoorlog of in de nasleep ervan hebben bestaan. De bibliotheek streeft ernaar zowel thematisch, als chronologisch en geografisch het volledige onderzoeksveld van het SOMA te bestrijken. De mediatheek stelt zich tot doel een beeldbank van de XXste eeuw, in het bijzonder m.b.t. België, aan te leggen. Het SOMA streeft naar een maximale publieksvriendelijke geautomatiseerde ontsluiting van de collecties en archiefbestanden. Het werkt voor de uitbouw en ontsluiting van haar documentaire collecties samen met de Federale wetenschappelijke instellingen. Het SOMA organiseert projectonderzoek m.b.t. thema's van de Belgische geschiedenis die kaderen in dit onderzoeksveld. Als publieke onderzoekseenheid houdt het daarbij nadrukkelijk rekening met de maatschappelijke relevantie van de projecten. Het centrum fungeert als draaischijf en portaal voor onderzoek en onderzoekers in België op het terrein van de eigentijdse geschiedenis. Het bouwt geprivilegieerde relaties uit met alle universiteiten en wetenschappelijke instellingen, zowel op het federale niveau als op het niveau van de gemeenschappen en gewesten. Het participeert in internationale netwerken met verwante instellingen in Europa en daarbuiten. Door middel van een website, het uitgeven van tijdschriften en monografieën, studiedagen, colloquia en seminars streeft het SOMA ernaar over de resultaten van dit onderzoek zo breed als mogelijk te communiceren.

LIGGING EN BEREIKBAARHEID.

Het SOMA bevindt zich in het centrum van Brussel, op vijf minuten van het internationale station Brussel-Zuid. Neem de uitgang Zuidertoren/Tour du Midi, volg de straat die links van de toren loopt, kruis de boulevard en het Bara-plein. Neem daarna de eerste straat rechts: Zelfbestuurstraat/Rue de l'Autonomie. Het SOMA bevindt zich op het einde van deze straat aan uw linkerkant: Luchtvaartsquare/Square de l'Aviation op het nr. 29.

Het CEGESOMA (kortweg SOMA) of het Studie- en Documentatiecentrum Oorlog en Hedendaagse

Maatschappij is een federale onderzoeksinstantie over oorlogen en conflicten in de 20ste eeuw en hun impact op België. Een overzicht van de documentatie is te vinden via de 'Online catalogus'. De documentatie kan worden geconsulteerd in de leeszaal van het Soma, gevestigd in het monumentaal Art deco gebouw aan de Luchtvaartsquare in Brussel.

CONTACT: Luchtvaartsquare 29 - 1070 Brussel
cegesoma@cegesome.be
Tel. 02 556 92 11

6.4. ABDIJ VAN PARK GEEFT ZIJN SCHATTEN PRIJS.

"Dit is een parel, een essentiële schakel tussen verleden en toekomst"

Verslag Kristien Bonneure

Foto's Cedric Verhelst

De Abdi van Park is behalve een populaire wandelplek in Leuven ook een site met een eeuwenoude geschiedenis. Voor het eerst zijn nu prachtig gerestaureerde ruimtes in de abdi toegankelijk. De tentoonstelling "Als de bliksem" gidst je door 900 jaar geschiedenis van de kloosterorde van de norbertijnen. "Niet veel organisaties blijven zolang bestaan," zegt prior Jozef Van Osta.

© Cedric Verhelst

Het is twee keer feest voor de Abdi van Park in 2021: de kloosterorde van de norbertijnen bestaat precies 900 jaar én het resultaat van jaren restauratie kan aan het publiek worden getoond. De titel van de bijhorende expo "[Als de bliksem](#)" verwijst naar de stichter Norbertus. Hij werd volgens de legende letterlijk van zijn paard gebliksemd en besloot in 1121 om een eerste abdi te stichten in Prémontré in het noorden van Frankrijk. Snel daarna volgden abdijen in Floreffe, Grimbergen, Averbode, Tongerlo of Leuven.

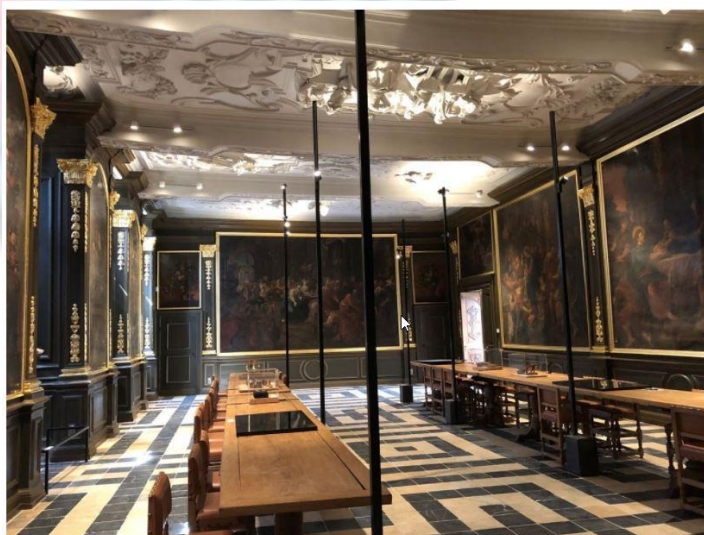
Verbluffende plafonds

Het levenspad van Norbertus valt af te lezen van de gebouwen in Heverlee. De monumentale **bibliotheek** heeft een tongewelf en het plafond barst van scènes uit het leven van Norbertus in prachtig 17e-eeuws stucwerk van Jan Christiaan Hansche. Er staan ligzetels klaar om achterover te leunen en alles goed te kunnen bekijken. De bib doet wat denken aan die

van het beroemde Strahov-klooster in Praag, waar de relieken van de heilige Norbertus liggen. Voorwerpen uit Strahov zijn ook in Leuven te zien.

Nog een wonderlijk plafond in de **refter** op de begane grond, met onder meer een laatste avondmaal dat lijkt neer te dalen. Spiegels helpen om alle details te bestuderen, zonder een stijve nek op te lopen.

In de vierkante kloostergangen duikt een andere schat op: een 20-tal 17e-eeuwse **glas-in-loodramen** van Jan de Caumont. Ze laten als een stripverhaal het leven van Norbertus zien. Na de Franse revolutie verkochten de paters de collectie van 41 glasramen, om den brode. De voorbije jaren is hemel en aarde verzet om ze op te sporen, tot in de Amerikaanse Yale-universiteit toe. "Zelfs in sjieke mansions op Fifth Avenue", zegt Katrien Deckers, expert gebouwen en restauratie van de stad Leuven. De glasramen hangen weer op hun oorspronkelijke plek. Ze zijn in 2018 erkend als Vlaams Topstuk.

Voor het eerst kunnen bezoekers ook in de gerestaureerde **vertrekken van de abt** rondwandelen, met een privékapel en privébibliotheekje, waar achter een valse wand boeken ... een brandkast zat. De abt was en is ook een manager. De abdi als bedrijf: daar laat de expo veel historische illustraties van zien zoals kaartenboeken of rekeningen.

Cedric Verhelst

Voor de tentoonstelling “Als de bliksem” zijn voorwerpen uit andere norbertijnenkloosters verzameld en ook uit musea, bibliotheken en privécollecties. Zoals de befaamde “Atlas Major” uit de Abdij van Tongerlo, recent aangekocht door de Phoebus Foundation van Fernand Huts. Of het prachtige “Antifonarium Tsgrooten”, een versierd muziekboek uit de 16e eeuw.

Een van de best bewaarde abdijsites van de zuidelijke Nederlanden. Het centrale thema van de expo is schoonheid, zegt Stefan Van Lani, beleidscoördinator van Abdij van Park. “Schoonheid in vele lagen.” **Jozef Van**

Osta, prior van de Abdij van Park, beaamt: “Niet alleen de stukken van de tentoonstelling, maar ook de vertrekken zijn zeer mooi. Dat vind je in weinig andere abdijen, Park is een van de best bewaarde abdijsites in de zuidelijke Nederlanden.”

Dit is niet louter erfgoed

“Voor ons zijn die gebouwen niet louter mooi erfgoed. Hier is geleefd, hier hebben andere mensen gewandeld in de gangen, gebeden in het koorgestoelte, gekookt in de keuken, gewerkt in de moestuin. Je plaatst je in een boeiend en lang verhaal. Je moet dat met respect doen om het ook weer door te geven aan de mensen na ons,” zegt prior Van Osta, die zichzelf een kleine schakel noemt in de 900-jarige geschiedenis van de norbertijnen. Weinig organisaties houden het 900 jaar vol

Van Osta kwam in 2013 met enkele confraters over van Averbode naar Heverlee. Nu woont daar nog maar een vijftal norbertijnen, aangevuld met studenten theologie, zoals pater Benjamin uit Kinshasa.

"Niet veel organisaties blijven 900 jaar bestaan", zegt prior Van Osta. "Onze formule, ons ideaal van "gemeenschap" is dan toch niet zo dom. Dat willen we ook in de toekomst graag verderzetten.

Vanzelfsprekend is dat niet. Zeker wat religieuzen betreft is het in het gesecculariseerde België niet eenvoudig voor een jonge man of vrouw om te zeggen: ik ga in dienst van de kerk en de mensen in zo'n gemeenschap leven." Hij voegt er wervend aan toe: "Jonge mensen, als je er nog maar aan denkt: probeer het, waag het, het is de moeite waard. Ik ben er zelf gelukkig mee."

Restauratie met vele partners

Abdij van Park is een historische, groene site in de stad. Burgemeester **Mohamed Ridouani** (Vooruit): “In 2011 heeft de stad Leuven een erfpacht genomen op de hele site van de norbertijnen. Met de Vlaamse overheid is afgesproken om samen de restauratie in gang te steken. Heel wat partners hebben de handen in elkaar geslagen.” De restauratie, voor een bedrag van alles samen 42 miljoen euro, zal pas in 2025 helemaal afgerond zijn.

Mensen hebben nood aan introspectie en houvast

Burgemeester Ridouani noemt de rol van een abdij in 2021 essentieel. “Mensen hebben nood aan introspectie en houvast. Deze abdij is een stille getuige van een eeuwenlange geschiedenis. Maar met een eigentijdse invulling: een bioboerderij, straks ook opleiding biolandbouw, sociale economie met een winkel, een microbrouwerij. Deze abdij koestert het verleden maar kijkt resoluut naar de toekomst.”

Wie zijn de norbertijnen?

Norbertijnen worden ook wel "witheren" genoemd, naar de witte gewaden of habijten die ze dragen. Of "premonstratenzers" naar de eerste abdij van Prémontré. Ze volgen de regel van Augustinus. Ze combineren het kloosterleven met engagement in parochies, onderwijs, zorg of missionering. Er zijn ook vrouwelijke norbertinessen. Volgens gegevens van 2017 zijn er 159 norbertijnen in Vlaanderen. Bekende abdijen zijn Grimbergen, Tongerlo, Averbode, Postel, Leffe, Park in Heverlee.

[De tentoonstelling "Als de bliksem" in Abdij van Park Leuven loopt tot 1 augustus. Reservatie noodzakelijk.](#)

Het bijbehorende boek onder redactie van Janick Appelmans, Herman Janssens en Stefan Van Lani is uitgegeven bij Averbode.

6.5. Onze regionale Leuven steunt Daan;

Brief van de moeder van Daan.

is door een vorig lid. Om naar het WK te gaan moeten een op maat gemaakte rolstoel aanschaffen. Deze is heel duur en wordt niet gesubsidieerd.

Daarom gaan we over tot een fundraising.

We doen dit met Whydonate.

Ik voeg hierbij de QR code zo kom je dadelijk terecht op de juiste plaats.

We danken jullie met heel ons hart ♥

En houden jullie zeker op hoogte van z'n avontuur.

Met vriendelijke groeten

Mama en papa van Daan

Beste mensen,

Onze zoon Daan heeft een fysieke beperking en is 20 jaar. Hij verblijft in een leefgroep en zit daar ook op school..... Daar begon hij een 5 jaar geleden met rolstoel hockey, om eens te proberen en wat een click. Stilletjes aan werd dit zijn ding. Zo werd hij tot onze grote trots gevraagd voor de nationale ploeg. Met kort daarna de vraag om deel te nemen aan het WK in Zwitserland. Een droom van Daan.

Hij oefent nu met een stoel van de club, die achtergelaten

Dit is het doel

Ps: stuur dit bericht zoveel mogelijk rond, ook naar bedrijven en iedereen die ons maar een klein beetje kan helpen.

Onze regionale kan niet achterblijven en zal ook haar steun geven. Leden die echter een speciale bijdrage willen storten, kan dat op onze rekening ANPCV Reg Leuven met de vermelding Rolstoel Daan.

Alvast bedankt en laat jullie ParaCommando hart spreken.

James photography

Kroonstraat 30/1

3018 Wijgmaal

0470/24.87.57

Of

Via sociale media

Facebook:@JamesPhotography

Instagram:@Jamesphotographybelgium

Website under construction !!

Wie ben ik?

Ik ben James Vekemans 42 jaar jong, woonachtig in Wijgmaal en al jaren gepassioneerd bezig met fotografie.

Wat doe ik?

Alles wat met fotografie te maken heeft, vanaf het maken van de foto tot de digitale verwerking en aflevering.

Welke shoots doe ik?

Huwelijken, evenementen, portretfotografie, newborn, communie, jubileums, bedrijfsfotografie, productfotografie, honden-dierenshoots.

Elk moment kan op de foto vastgelegd worden!

Wat na de shoot?

De selecties gebeuren steeds via een viewing in de studio op groot scherm.

Dit kan samen met u, of ik maak de beste selectie voor u als klant.

Vergroting of printings?

Elke digitale nabewerking zoals albums, printings op canvas, poster of behangpapier zijn mogelijk. Maar eveneens een afdruk op dibond, plexiglas of hout, tot zelfs hoodies, t-shirts, tassen en zoveel meer gadgets kunnen voor u op maat gemaakt worden.

Interesse?

U kan mij steeds contacteren via de traditionele kanalen, e-mail en telefoon, of kom even langs in de studio.

!!! Nieuw !!!

Ruim aanbod van puzzels, leverbaar van 500 tot 2000 stukjes, uniek en met foto's uit eigen huis!!

BOETIEK

in opbouw

***Dit alles onder voorbehoud.
Indien onze B.B.Q. NIET doorgaat
wordt uw inschrijvingsgeld terug gestort***

Inschrijvingen voor 7 Juni 2021

Bij het verschijnen van ons tijdschrift weten wij nog niet wat de juiste voorwaarden zijn i.v.m. de Corona crisis.

Wij houden ons op dit ogenblik aan tafels van VIER, 1,5 Meter enz... behalve voor deelnemers uit een zelfde gezin natuurlijk.

Gelieve, als jullie inschrijven per groep, daar rekening mee te houden. Wie zit bij wie?

Bedankt alvast voor jullie medewerking

TAFEL	VOLWASSENEN	KINDEREN
Tafel 1	Naam	Naam
Tafel 1	Naam	Naam
Tafel 1	Naam	Naam
Tafel 1	Naam	Naam
Eventueel uit zelfde Bubbel 1	Naam	Naam
Eventueel uit zelfde Bubbel 1	Naam	Naam
Tafel 2	Naam	Naam
Tafel 2	Naam	Naam
Tafel 2	Naam	Naam
Tafel 2	Naam	Naam
Eventueel uit zelfde Bubbel 2	Naam	Naam
Eventueel uit zelfde Bubbel 2	Naam	Naam

Maak gebruik van onze B.B.Q. om de Abdij van Park te bezoeken en/of een mooie wandeling te maken. Vóór om de eetlust op te wekken, erna om het te veel aan calorieën te verbranden. Het is de moeite waard.

B.B.Q. op Zaterdag 12 Juni 2021

*Prijs €19 pp Ribbetjes, Rundsbrochette en Braadworst
Kind <12 jaar €12 pk Hamburger en Kippenchipolatta
Uitgebreide Saladebar*

*Storten op rek: BE28 0010 8937 9920 ANPCV Leuven met
Vermelding aantal personen en kinderen
Betaling bevestigt uw deelname*

Waar? Abdij Park zaal PATMOS

*Via de Geldenaaksebaan Heverlee (Leuven) aan de spoorweg brug weg naar Abdij
BAR open vanaf 15uur in de Abdij zaal PATMOS
Aansteken vuur 16.00uur. Eten vanaf 17.00uur
Verplicht inschrijven voor 7 Juni*

